

İŞÇİ-KÖYLÜ

milli demokratik devrim mücadelesinde omuz omuza

Halkın gücü
zulmün topunu
tüfeğini
yerle bir eder

YIL 2, SAYI 27 — ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR — 25 KURUŞ — 8 OCAK 1971

Bütün emekçiler, bütün yurtseverler bütün halk teşkilatları!

Polis kurşunu ve jandarma süngüsüne, zulüm ve zindan kanunlarına karşı

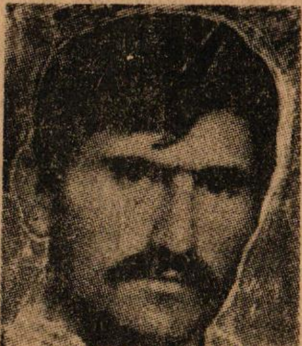

BİRLEŞELİM

Askerler, Subaylar, Polisler!

Zalimlerin emrini dinlemeyin! Şiş göbekli para babalarına hizmet etmeyin! Amerikancı iktidara boyun eğmeyin! Milyonlarca işçi ve köylüyle, milyonlarca halkla birleşin!

Yiğit ölür şan kalır

NAİL KARAÇAM
(1946 - 1970)

İlker MANSUROĞLU
(1951 - 1970)

Faşistler, bir devrimci genci daha öldürdüler. 25 Aralık günü Ankara Fen Fakültesi önünde pusu kuran Amerikan uşağı faşistler üç

Amerikancı iktidarın faşist uşakları, 22 Aralık günü Fen Fakültesine yaptıkları bir silâhlı saldırıda İlker Mansuroğlu arkada-

Doğu'da açlık, hastalık ve zulüm

Kalkın! Yürüyelim

Amerikan uşağı zalimler halkımıza karşı saldırıya girişti. İşçi ve köylülerin kurtuluşu uğruna mücadele eden genç kardeşlerimizi kurşunladılar. Şehit ettiler. Halkımızı ezmek için toplum polisine 8 bin kişi daha alıyorlar. İşçi ve köylülerin haklı mücadelesini kan ve ateşle bastırmak için toplum jandarması birlikleri kuruyorlar. Halktan toplanan vergiler-

Faşist tehditler karşısında devrimci güçler biraraya geliyor

(Devamı Sayfa 2'de)

(Devamı Sayfa 2'de)

Amerikan emperyalistlerinin uşağı gerici AP iktidarı bir kardeşimizi öldürttü

Faşist siyasî iktidarın köpekleri dün akşam üzeri Ankara Fen Fakültesinde bir cinayet daha işlediler. Besleme Ülkü Ocaklarına bağlı birkaç cani, okul kapısında pusu kurarak dört devrimci arkadaşı bir anda yaylım ateşine tutu. Dört devrimcinin dördü birden kaldırıma düştüler. Rize'den NAİL KARAÇAM boynundan vurularak öldü. Kiralık hainler kaçtılar. Şehit KARAÇAM eller üzerinde SBF'ye götürüldü.

Halklarımızın mücadelesi her gün kabaran dalgalar halinde ilerlemektedir. Fabrikalarda işçiler, tarlalarda köylüler, Doğuda ezilen Kürt halkı ve üniversite gençliği zulme karşı başkaldırmaktadırlar. Gerici AP çetesi ve onun elebaşıları, halk düşmanı diktatörlüğü sürdürmek için MİT'e ve diğer ajanlarına seri cinayetler işletmektedir.

Son haftalarda üniversitelerdeki mücadeleyi ezmek için polis ve Ülkü Ocakları silâhlı saldırılar düzenlediler. Bir yandan da gerici basın ve radyo yoluyla devrimci gençlik aleyhine kampanya açtılar. CHP nin başı İnönü ve Ecevit bu iftira kampanyasına katılarak, yapılan saldırıyı ve işlenen cinayetleri gözden saklamaya çalıştılar. SDDF'ci yöneticiler gençlerin yanında mücadeleye girecek yerde, «Silâhı Bırak» kampanyası açtılar. Bugün silâhlı saldırılar düzenleyen ve cinayetler işleyen kimdir? Devrimci gençlik kitleleri mi, yoksa gerici iktidarın uşakları mı? SDDF'ci yöneticiler gericilerin işini kolaylaştırmak için, devrimci gençliği suçluyor ve ona teslim olmayı öğütlüyor.

Halklarımız zalimlere teslim olmayacaktır. İşçiler, köylüler, ezilen doğu halkı ve devrimci gençlik mücadeleye gittikçe artan şiddetle devam edecek, gericilerin zulmünü ergeç yıkacaktır.

(Devamı Sayfa 2'de)

sömürücünün üstüne

Tatvan'da 3000 doğulu komando zulmüne karşı yürüdü

İşçi — Köylü Muhabiri Van'dan Bildiriyor

26 Aralık 1970 günü Bitlis, Mutki, Adilcevaz, Van ve Muşlular Tatvan'da doğu halkına yapılan baskıları protesto için yürüdüler.

Doğu halkına yapılan zulmü daha önceki sayılarımızda yazmıştık. Bu zulüm en ağır bir şekilde Tatvan halkına da yapılmaktadır. Tatvan kış günleri karla ve soğukla kaplıdır. Yoksul Tatvan halkı soğuğa ve açlığa karşı mücadele eder. Köylerin şehirle irtibatı kesilir, kendi kaderleriyle başbaşa kalırlar. Okullarda okuyan köylü öğrenciler kara kışa ve kurt saldırısına göğüs gererek şehre inmek zorundadır.

Yoksul köylü çocukları bu kadar ağır şartlarda okula gelmeye çalışırken, şehirdeki subay çocukları özel askeri araçlarla okullarına gelmektedirler. Açlıktan Tatvan köylüsü şehire inmiştir. Yoksul köylülerin şehirde toplanması şehirdeki çıkarcıları rahatsız etmektedir. Polisin ve bekçinin kendi çıkarlarını koruyamayacağını anlayan Tatvanlı sömürücüler askerî komando terörüyle Tatvan halkına baskı yapmaktadırlar. Halkı savunan öğretmenler Tatvan'dan uzaklaştırılmaktadır.

Tatvan halkı bu baskı ve haksızlıklara karşı yurtsever öğretmenlerin de desteğiyle baskıları protesto için yürüdüler. Baskılara karşı mücadeleye kararlıydılar. Yürüyüşten sonra Tatvan'da baskı ve zulüm daha da ağırlaştı. Tümen Komutanı gece 11 den sonra sokağa çıkma yasağı koydu. Yoksul Tatvan halkı her gece komando dayağından geçirilmektedir. Bütün bunları yoksul halkımızı sindirmek için yapmaktadırlar. Bu baskılar ve zulûm halkımızı sindiremeyecektir.

Doğu'da devrimcilere saldırı

ELÂZIĞ'DA GERİCİLER TELAŞTA

Halkımızın mücadelesi geliştikçe hâkim sınıfların ve gericilerin ödleri patlamaktadır. Bu mücadeleleri bastırmak için halkımızın öncüsü devrimcilere baskı yapmaktadırlar.

Elâzığ Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi seçimlerini kaybedeceğini anlayan gericiler polis desteğiyle devrimcilere saldırmaktadır. Gençliğin yurdun her köşesinde halkımızın safında yer tutması her yerde olduğu gibi Elâzığ'da da gericileri telâşa düşürmüştür. Son günlerde Elâzığ'da çeşitli polis tertipleri yoğunlaşmıştır. Akademi yurdunu basan polis devrimci gençlere baskı yapmış, Metin Güngörmüş ve Abdüsselâm Suvakçı tutuklanmıştır. Devrimci öğretmen Kemal Güngörmüş'ün evine gericiler dinamit atmışlar-

(Devamı Sayfa 2'de)

DOĞU'DAN SESLENİYORUZ

Bıçak kemiğe dayandı

Bu satırlar gazetenizde çıkarken, mezarlarımıza belki de birkaç çukur daha kazacağız. Kurumayan göz yaşlarımıza yenileri eklenecek ve geride yetim kalan yavrular, düğün bekleyen gençlerimizi ellerimizle bırakacağız kazdığımız çukurlara.

Sesimizi duyurmak, terkedilmişliğimizin yettiğini haykırmak için gazetemizin aracılığına başvuruyoruz.

(Devamı Sayfa 2'de)

İŞÇİ-KÖYLÜ
BU SAYI 34.000
ADET BASILMIŞTIR

den 28 milyon lirayı bunun için ayırdılar. Halkımız işsizlik ve yoksulluk içindeyken, milyonlarca lira yeni zulüm plânları için harcanıyor.

Açlık ve hastalıktan kırılan doğu halkına, ilâç ve doktor yerine, polis ve jandarma yollanıyor. Halktan zorbalıkla alınan vergiler, kurşun ve süngü olarak üzerimize sürülüyor. Devrimci gençliğin yiğit sesini susturmak için üniversitelere polis karakolları kuruyorlar. Gençleri hapse atıyorlar. Halkın kurtuluşu uğruna mücadele eden gençliğe baskı ve zindan kanunları getiriyorlar. İşçilerin haklı dâvasını zincire vurmak için yeni plânlar kuruyorlar. DİSK'i kapatmak ve işçileri patron uşağı Türk — İş'in sarı sendika çemberine hapsetmek için kanun çıkarıyorlar. İşçiler zorbalıkla sarı sendikalara sokulmak isteniyor. Hakkını arayanlar işten atılıyor.

Bütün bu zulüm niçin?

Amerikancı büyük patronlar, zalim toprak ağaları ve kan emici tefeciler, çöküşleri yaklaştıkça daha da azgınlaşıyor. Bunlar, Amerikancı faşist generallerle beraber sinsi plânlar ve kahpe tuzaklar hazırlayarak halkımızı top ve tüfekle ezmek istiyorlar.

Birleşen halkın gücü zorbanın topunu tüfeğini yerle bir eder.

İşçiler, köylüler, gençler, aydınlar, askerler, yurtsever subaylar, dar gelirli memurlar, esnaf ve zanaatkârlar, bir avuç zalim vurguncu dışında bütün halk!

ZULME KARŞI BİRLEŞELİM!

Bütün işçi sendikaları, gençlik teşkilâtları, köylü dernekleri, memur ve öğretmen sendikaları, zulme karşı çıkan siyasî partiler, halktan yana bütün teşkilât ve dernekler!

Halkı ezmek için yapılan bütün baskı ve tertiplere karşı birleşelim! Ortak mücadele hedeflerimiz

(Devamı Sayfa 2'de)

Artan faşist tehditlerin karşısında İzmir'deki ilerici kuruluşlar bir araya gelmişlerdir. Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS), Türkiye İlkokul Öğretmenleri Sendikası (İLK SEN), Sağlık Personeli Sendikası, Üniversite Asistanları Sendikası (ÜNAS) ve İŞÇİ — KÖYLÜ Gazetesi temsilcileri bir açık oturuma katılmışlardır. 66 Aralık'ta yapılan «Faşizme karşı açık oturum» sonunda bütün kuruluşların imzasıyla Türkiye Halkına bir bildiri yayınlanmıştır. Bildiride şöyle denilmektedir:

«Halkımızın gelişen mücadelesi karşısında Amerikancı patronlarla toprak ağaları paniğe kapıldılar. Halkımıza karşı sinsice plânlar hazırlıyorlar. Kapalı kapılar ardında, Amerikancı generallerle anlaşarak halkımızın gelişen mücadelesini zorla bastırmak istiyorlar. Bu halk düşmanları, faşist bir yönetimin hazırlığı içindedirler...

... Faşizmin yalnızca sosyalistlere karşı olduğunu zannedenler yanılıyorlar. Tarih bunu isbatlamıştır. Faşizm halka karşıdır. Bütün demokratik güçlere karşıdır. Faşizm, bir avuç sermayedar ve toprak ağasının açık diktatörlüğüdür...

... İşçiler, köylüler, gençler, namuslu aydınlar, askerler... Oynanmak istenen bu oyuna karşı uyanık olalım. Hâkim sınıfların tuzaklarını iyi bilelim. Bunlara karşı mücadeleye hazır olalım. Amerikancı generallerin darbe teşebbüslerini kursaklarında bırakalım.

Zulmün topu tüfeği varsa halkın da yenilmez gücü vardır.

Kahrolsun halk düşmanı faşistler!

Kahrolsun Amerikan emperyalizmi ve tüm gericiler!

Yaşasın Türkiye Halkının Devrimci mücadelesi!»

Ağanın çiftliği dinamitlendi

Köylüler, N.Resne nin çiftliğini havaya uçurdular

Resneli çiftliği köylüler tarafından basılarak, depo dinamitlenmiş ve saman balyaları ateşe verilmiştir.

Niyazi Resne adındaki toprak ağası köylülerin topraklarını haksız bir şekilde gasbetmiş ve bu topraklar üzerinde büyük bir çiftlik kurmuştur. Niyazi Resne bundan sonra çevre köyleri insafsızca sömürmeye devam etmiştir.

Bundan dört ay önce Kayabaşı köylüleri «bu topraklar bizimdir» diyerek Resneli çiftliğini işgal etmişlerdi. Zalim ağa da bütün zalimler gibi öldürülmek korkusuyla çiftliği terketmişti. Ağa parayla tuttuğu adamlarından silâhlı bir çete kurmuştur. Ama bu da köylülerin mücadelesini önlemeye yetmemiştir. Son olarak Resneli çiftliği basıldı ve ağanın köylüler

(Devamı Sayfa 2'de)

Beyaz çimento işgali devam ediyor

Beyaz çimento işçisinin bildirisi

İşçi Arkadaşlar!

Selâm sizlere! Dâvamız ekmek dâvası, dâvamız okuma dâvası, dâvamız bizlerin de bir insan olarak yaşamasıdır.

Arkadaşlar!

Mücadelemiz biliyorsunuz ki gittikçe bir kuvvet alıp hızla yürümüştür. Bu yürüyen kuvvetimizi daha da kuvvetlendirmek için kollarımızı sıvayıp, sazımızı çalıp, sözümüzü dünya umumî efkârına duyurmanın artık zamanı gelmiştir. Bu çevre içe

(Devamı Sayfa 2'de)

Tarsus Beyaz Çimento işçilerinin işgali devam etmektedir. 270 bin liralık ücret borcunu almak, sendika seçme özgürlüğüne sahip olmak ve ağır iş şartlarına karşı iş güvenliği istekleriyle başlıyan işgal bir ayı geçmiştir.

Yiğit Beyaz Çimento işçileri işgalin fabrikayı topla, roketle yokedilirse bitebileceğini söylüyorlar. Kanlarının son damlasına kadar mücadeleye hazır olduklarını bildiriyorlar.

Çukurova Basma Fabrikasında iki aydan fazla süren grev ise sendikanın onbir liralık ücret zammı konusunda patronla anlaşması üzerine bitmiştir. Oysa işçilerin isteklerinin büyük bir

(Devamı Sayfa 2'de)

Tarsuslu işçiler konuşuyor

İşçiler, Köylüler!

Birlikte mücadelemizden güneş doğacak

Tarsus İşçi — Köylü Muhabirleri Bildiriyor.

Soru : Greve neden başladınız?

Cevap : Hayatlarımızı biraz daha iyileştirmek için. Sendika kanalıyla patrondan şimdi 18 lira olan ücretlerimizi artırmasını talep ettik. Patron bu isteğimizi reddetti. Uzlaştırma kuruluna gidildi. Patron uzlaştırma kurulunun kararlarını da reddetti. Bunun üzerine grev kararı aldık.

Soru : Grev mücadelesi sırasında görüşlerinizde ne gibi değişmeler oldu?

Cevap : Bilendik. İşçilerin ancak köylülerle birleşerek kurtulacağını anladık. İşçi sınıfı devrimcilerine karşı duyulan çekingenliği yıktık. Sosyalistlerle birleşme zorunluluğunu duyduk. Heyecanla, devrimin hemen yarın olmasını istiyorduk. Ama devrim için çetin ve sabırlı bir çalışmaya gerek olduğunu kavradık.

Soru : 15 — 16 Haziran şanlı mücadelesi bizlere neyi öğretti?

Cevap : 15 — 16 Haziran'da işçiler iktidarın tankına, topuna, tüfeğine, copuna göğüs gerdiler. Birlik olarak, işçi sınıfı

(Devamı Sayfa 2'de)

Tarsuslu işçiler

(Baştarafı Sayfa 1'de)

nın gücünün ne olduğunu gösterdiler. Bir de bütün Türkiye'nin çalışan halkı birleşirse, yapamayacağımız yoktur.

Soru : DİSK hakkında ne düşünüyorsunuz?

Cevap : DİSK, işçi sınıfının iktidara yürüyen mücadelesinin bir aracı değildir. Devrim yapacak bir örgüt değildir. Ama işçiler arasında mücadele kıvılcımını atmaktadır. DİSK yöneticileri arasında bir burjuva tabaka teşekkül etmiştir. Bunlar burjuvalar gibi yaşamaktadırlar. Bunlar devrim davasını baltalar. Ama, öte yanda DİSK içinde gerçek devrimci liderleri de vardır. Meselâ bir Cengiz'imiz vardır.

Soru : Adana işçilerinin son mücadeleleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Cevap : Adanalı işçi kardeşlerimiz önce Bossa'da sendika özgürlüğü için mücadeleye geçtiler. Sonra Güney Sanayi'de Çukurova Basma'nın mallarını işlememek, yani bizimle dayanışmak için grev yaptılar. Adana ve Tarsus işçileri arasında dayanışma örneği verdiler. Bizim mücadelemize destek oldular. Onların bu hareketi bize aynı sınıftan olduğumuzu gösterdi. Adana'daki mücadele sırasında işçilerin bilinci, on yıl çalışmayla sağlanamayacak kadar çok arttı. 180 arkadaş, işten çıkarılmalarına rağmen, buna üzülmediler. Mücadele eden işçi kardeşlerini sonuna kadar destekleyeceklerini gelip bize bildirdiler.

Soru : Greve karşı patron nasıl çalışıyor?

Cevap : Patron greve karşı aslan gibi çalışıyor. Greve karşı lokavt ilân etti. Bizi bozguna uğratmak için. Bir karşılama toplantısını kanunsuz yürüyüş olarak gösterip, polisle işbirliği yaparak işçi arkadaşları yakalattı. Devamlı olarak işçiler arasında ikilik yaratmaya çalışıyor. Bunu da DİSK'in grev sırasında para vermeyeceğini, DİSK'in komünist olduğunu söyleyerek yapıyor. DİSK ten ayrılırsak isteklerimizi yerine getireceğini yayıyor.

Soru : Grev yapmakta olan Türkiye'nin başka yerlerindeki işçi arkadaşlara tavsiyeleriniz nelerdir?

Cevap : Tavsiyelerimiz şunlar. Grevin nedenleri bütün işçilere benimsetilmelidir. Çevre fabrikalarında çalışan işçilerle birleşmek gereklidir. Şehirdeki bütün işçilerin desteği sağlanmalıdır.

Bu destek ayarı kaybolmayan altın kadar kıymetlidir. İşçiler arasında gizlice çalışan patronun adamları açığa çıkarılmalı, tecrit edilmelidir. İşçi arkadaşlar, kendi aileleri içinde karılarına çocuklarına mücadelenin önemini anlatmalı, onların desteğini sağlamalıdırlar. Yalnız destek sağlamakla kalmamalı, onların da mücadeleye katılmasını sağlamalıdırlar.

Soru : İşçi — Köylü gazetesi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Cevap : Uyanık bir gazete. Halkın dertlerini dile getiriyor. Kendini tamamen işçi — köylü davasına adamış. Mücadelemizi aydınlatıyor. Doğru olarak, iktidar mücadelemizin köylerden şehirlere doğru gelişeceğini savunuyor. Ancak gazetenin mücadeleyle daha sağlam ilişkileri kurulmalı. Sağlam habere dayanmayan yazı yayınlanmamalı. Meselâ, Çukurova Basma grevinin sona erdiği haberinin geçen sayıda yazılması yanlış oldu. İrtibatsızlıklar önlenmeli.

Doğu'da açlık, hastalık ve zulüm

Kara kışla birlikte, Doğu'da halkımızın ıstırabı dayanılmaz bir hale geldi. Yollar kapandı, Hakkâri'de, Çukurca'da, Beytüşşebap'ta halk büyük bir felâket çemberi içinde inliyor. Ağaların, aracı — tefeci ve vurguncuların iktidarı AP nın zulmünü yoksulluk, hastalık ve kara kış tamamlıyor. Sömürü ve zulüm defterinin baş satırında yazılı olan doğu halkı şimdi açlık ve ilâçsızlıkla pençeleşiyor. Halka zulmetmek için binlerce komando ve jandarmayı seferber eden iktidar en ufak bir tedbir almıyor. Kılını bile kıpırdatmıyor.

Zulüm ve gözyaşı yeter.

Düğün bekleyen gençlerimizi, ekmek isteyen yavrularımızı, analarımızı, babalarımızı gömdüğümüz yeter.

Açlık ve sefalet çektiğimiz yeter.

Kalkın! Sömürenin, zalimin üstüne yürüyelim! Alçakların kalelerini bir bir yıkalım! Bütün alçaklıkları ve işkenceleri yokedelim!

Çukurca'nın dağ köylerinin dünya ile bağları çoktan kesildi. Ortalığı salgın hastalıklar kapladı. İnsanlar göre göre ölümü bekliyor. Halk, yiyecek, giyecek ve ilâç yokluğu içinde kıvranıyor. Sınıra yakın yerlerde günlük ihtiyaçlar Irak'tan karşılanıyor.

Hakkâri'de gripin bile yok. Beytüşşebap'ta ekmek 2,5 liraya çıktı. Hakkâri'nin 60 yataklı hastanesinde bir tek doktor var. O da hastaneye gelen halkı kovuyor. Hastaları, «Biz sizin dertlerinizle mi uğraşacağız. Hangi cehenneme giderseniz gidin.» diyerek geri çeviriyor.

Bütün bunların sorumlusu AP iktidarı ve onun arkasındaki halk düşmanlarıdır. Doğu halkının bütün halkımızın kurtuluşu sömürü ve zulme son vermek için halk düşmanlarının iktidarını yıkmakla olacaktır.

Bıçak kemiğe dayanmıştır. Açlık, ilâçsızlık, vurgun, sefalet son haddine varmıştır. Komando zulmünün izleri daha silinmemiştir. Beytüşşebap kaymakamının vurduğu köylülerin kanı daha kurumamıştır. Uzerimizdeki baskıları yok etmek için silkinelim.

DOĞU'DAN SESLENİYORUZ

(Baştarafı Sayfa 1'de)

Hakkâri iline bağlıyız. Kazamız Yüksekova, köyümüz dillerde söylenince yüz çizgileri değişir. Vay denir halimize. Eski adıyla Sat, yenisi İkiyaka. Kazaya iki günde yayan gidiyoruz. Bu gidişimiz sadece yaz aylarında mümkün, diğer altı ayı kaderimizle başbaşa geçirir, ertesi yıla sağ çıkmak için çaba sarfederiz. Çünkü yollarımız kapanır. Erzakımız mısır unu, yolumuz dağlık, sadece katır işler. Altı yüz nüfusun bütün ihtiyacını gördüğü dere suyunu kullanırız.

Anlatabilmek zor. Dilimizin gücü yetmez bütün dertlerimizi tek tek saymaya. Türkçe bilmemiz kıttır. Bu zamana kadar razıydık her şeye. Günlerimiz yarı aç yarı tok geçiyordu. Bunca yıl çıkmayan sesimizi gerisin geri itmek istedik. Artık bıçak kemiğe dayandı. Köyümüzde salgın başgöşterdi. Her gün genç ihtiyar tek tek kurban veriyoruz.

Durumu Kaymakamlığa bildirdik. Doktor istedik. Tifo olduğunu yazdık dilekçemize. Aradan oniki gün geçtikten sonra bir doktor ve iki yardımcısı geldi. Umutlandık, güvendik. Oysa boşa çıktı bütün umutlar. Gelenler salgına değil de kampa, gezmeye gider gibi çıkmışlar yola. Doktor ilk oturduğu evde rakı şişesini çıkardı ortaya. «Önce benim ilâcım» dedi. Yardımcıları sıhhiye çantası yerine av tüfeği taşıyordu. İğne kutusunu boş getirmiş iki günlük yola. Altı yüz nüfustan sadece iki yüzüne aşı yapıldı. Çünkü gelirken geri dönmek umuduyla çıkmışlar yola. İlâç az getirmiş, ne kadar çabuk dönerse geri kalan-

İşçi — Köylü kardaş,

Bilemiyoruz vatandaşlık haklarımızı. Dilimiz dertleri anlatmaya yetmiyor. Madem cebimizde TC nüfus kâğıdı var, madem askere giden biziz, vergi zamanı tahsildara para ödeyen vatandaşlarız, neden bu ilgisizlik? Bilmiyoruz, varlığımızdan habersiz yaşayanlar var mı, yok mu? Bütün suçumuz unutulmuş bölgenin insanları olmak mı? Yoksa Türkiye'nin en uç noktasında bulunmamız mı?

Sesimizi en kısa zamanda duyurmanızı diler, bütün İşçi Köylü kardaşlarımıza ve gazetemize selâmlarımızı yollarız.

Sat — İkiyaka Köyü adına on imza

Salih Domat, Apdulkadir Çelik, Mehmet Salih Barut, Hasan Kamalı, Hüseyin Domat, Selim Fırat, Yasin Çelik, Sait Kıraner, Halil Domat, Hasan Çelik.

Öğretmenlere baskı

(Baştarafı Sayfa 1'de)

Van'da Hilâfetçi öğretmen Mustafa Oktar, devrimci öğretmen Mazhar Taşçıoğlu'nun üzerine saldırdı. Bıçakla alnından ağır yaraladı.

Vurguncu AP iktidarı yurdun her yerinde gericileri halkımıza saldırtıyor. Açlık ve hastalıkla pençeleşen doğu halkının uyanışını önlemek, mücadelesini bastırmak için elinden geleni yapıyor. Komando ve jandarma zulmü yetmeyince gericileri kullanıyor. Beslediği hilâfetçi, nurcu ve faşistlere cinayetler işletiyor. Van'da meydana gelen saldırı bunlardan biridir.

Mustafa Oktar Amerikan petrol şirketleri tarafından beslenen bir nurcudur. Türkiye Öğretmenler Sendikası yönetim kuru-

İnsanlar ve Kediler

«— Çapkın'a gel dediğim zaman geliyor. Otur, diyorum oturuyor. Kalk diyorum kalkıyor. Bana ayda 1500 lira masrafı olan Çapkın, nazlı bir çocuktan daha nazlı. Dana eti yemez, yağlı eti sevmez. Kaynamamış, şekersiz süt içmez. Beyaz peynir yerine kaşer peyniri yer. Fakat çok uğurlu kedi, Allah nasibini bol bol gönderiyor.»

Şu yukardaki sözleri memleketimizin en çok satan gazetesinin 8 Kasım 1970 günkü sayısından aldım yeğenler. Bu sözleri eden de Çapkın'ın sahibi.. Peki, kimdir bu Çapkın, neyin nesidir?

Yazıda Çapkın şöylece tanıtılıyor: «Çok küçük yaşta annesinin kendisini terketmesiyle ana sütünden mahrum kalan, talihsiz bir kedi.»

Bu talihsiz, bu zavallı kediciğin günlük yemek listesi de var gazetede:

Süt bir kilogram	250
Galata bir paket	250
Yağsız kuzu şiş	500
Kaşer peyniri	300
Izgara köfte	600
Haşlama beyin	500
YEKÜN	24 00 TL

Bu el kadar talihsiz kedicik günde 24 liralık yemek yiyormuş çok mu? Haftada 2 kere yıkanan bu zavallıcığa ayda 1500 lira harcanıyormuş çok mu? Biz öyle öküzler, öyle eşekler biliriz ki Çapkın'ın yediği onların yediğinin yanında devede kulak kalır.

Komprador kapitalizminin ve toprak ağalığının hâkimiyetinde inim inim inleyen bütün ülkelerde durum böyledir. Yaşayanlar sadece hâkim sınıflar ve onların öküzleri, eşekleri, itleri, kedileridir.

ALİ EMMİ DEDİ Kİ...

Ha, diyeceksiniz ki «Be emmi bu sömürücüleri anladık ama bunların öküzleri, itleri, kedileri ne işe yararlar?» Çok işe yararlar yeğenler, çok işe...

Çapkın'ın sahibi kedisinin marifetlerini nasıl anlatıyor: «Gel dediğim zaman geliyor. Otur, diyorum oturuyor. Kalk diyorum kalkıyor.»

İşte sömürücülerin kedi, it, eşek, öküzleri bu marifetleri ile yaşarlar. Sahipleri «Kalk» derler kalkarlar, «Yürü» deyince yürürler, «Vur» deyince vururlar, «Yakala» deyince yakalarlar. Velhasıl binbir türlü marifetleri vardır bunların, öyle ki saymakla bitip tükenmez.

Bu itler, kediler, öküz ve eşeklerin durumu sahiplerinin durumuna bağlıdır. Sahipleri ne kadar fazla işçiyi, köylüyü sömürürlerse bunların kâr payları da o kadar artar.

Bu zararlı hayvanat, sahiplerini ne zaman bırakıp kaçar peki? Hiç şüphe yok ki işçiler — köylüler, sömürücüleri burunlarından yakaladıkları gün...

Kalın sağlıcakla...

Bu kedi başka kedi...
"ÇAPKIN,, başını dayayıp da uyuyor

Devrimcilere saldırı

(Baştarafı Sayfa 1'de)

dır. Bu tertipler Elâzığ'da olurken, Elâzığ Maden ilçesinde de gericiler Akademili üç devrimci arkadaşa saldırmıştır.

Vanlı devrimci Cemil Fazl arkadaşın evi polis tarafından basıldı. Evde bulunan İşçi - Köylü gazeteleri ve birçok broşüre el kondu. Kız İlk Öğretmen Okulu Müdürü Tayyar Debbağoğlu devrimci öğretmenlere çeşitli baskılar yapmaktadır. Bu baskılar sonucu iki öğretmen istifa etmiş, dört öğretmen çeşitli yerlere gönderilmiştir.

Birleşelim

(Baştarafı Sayfa 1'de)

etrafında toplanalım :

1. İşçileri zincire vuran sarı sendika kanunlarına,
2. Gençliği susturmak isteyen baskı ve zindan kanunlarına,
3. Üniversitede polis karakolları kurulmasına,
4. Halk teşkilâtlarının kapatılmasına,
5. Doğu halkına yapılan ırkçı baskılara ve zulme,
6. Toplum polisi ve toplum jandarması teşkilâtlarına,
7. Halkın dâvasını savunanların hapse atılması için çıkarılmış olan ceza kanununun 141 ve 142. maddelerine,
8. Polisteki işkence ve zulme,
9. Halkın ve devrimcilerin zindanlarda çürütülmesine,

Hüseyin'in köyünde

Mehmet, Hüseyin ve Arif köye vardılar. Soğuk bir gündü. Tepelerde kar vardı. Köy sessizdi. Zaten köyün yarısı gurbetteydi. Bir kısmı çok uzaklara, Almanya'ya gitmişlerdi. Almanyadakilerin dertli mektupları gelirdi köye. Avusturya'da kaçak olduğu için yakalanıp hapse girenlerin de mektupları gelirdi. Bir kısmı İstanbul'a gitmişti çalışmaya. Orada hamallık yapıyordu gidenler. Sene sonunda biraz daha çökmüş vaziyette köye dönüyorlardı. Bir kısmı da Çukurova'ya çalışmaya inerlerdi. Zalim ağalar onları da insafsızca sömürürdü. Yedikleri sulu çorbadan başka bir şey değildi. Kadınlar ve çocuklar 8 lira yövmiye ile akşama kadar çapa sallarlardı. Erkekler de daha ağır işlerde 12 lira yövmiye ile çalışırlardı. Şişköbekli ağalar onlara yan gözle bile bakmazlardı. Ağa çocukları traktörle gezip işçilerin iyi çalışıp çalışmadığına bakarlardı.

Köyün büyük bir kısmı da, o çevrenin büyük ağası Hamdi Aağnın yanında ortakçılık yapıyordu. Hamdi Ağa zalim ağalardan biriydi. Köylünün ürettiği ürünün büyük kısmına el koyuyor, ambarlarını dolduruyor ve kışın aç kalan köylüye borç olarak yiyecek veriyordu. Köylü bir yıl sonra Hamdi ağaya bir misli daha bağımlı duruma geliyordu. Bütün yıl çalışan yoksul köylülerin elinde hiçbir şey kalmazdı. Her sefer, açığı kapatmak için ailenin bir kısmı Çukurovaya inerdi.

Bu köy Hüseyin'in köyüdür. Hüseyin'in akrabaları bu köyde oturur. Babası ve anası bu köyde öldüler. Hüseyin de bu köyden kardeşleriyle birlikte İstanbul'a göçtü. Ama akrabaları burada kaldı. Köyüne sekiz senedir uğramamıştı.

Köye girdiler. Hüseyin amcasının oğlunu arıyordu. Bir evin kapısını çaldı. Zayıf bir çocuk açtı kapıyı, Hüseyin ona sordu,

— Abdullah'ın evi burası mı oğlum?

Çocuk içeri kaçtı. Biraz sonra kapıya, saçı sakalına karışmış bir adam çıktı. Hüseyin'i görür görmez tanıdı.

— Vay Hüseyin... Gelin gelin içeri... Nerden çıktınız böyle?

İçeri girdiler. Sobanın başına oturdular. Önce hal hatır soruldu. Bunca yıl neler olduğunu sordular birbirlerine. Hüseyin her şeyi bir solukta anlattı. İşçi sınıfının şehirlerdeki mücadelesini, patronlarla olan mücadeleyi, 15 — 16 Haziran olaylarını, hapse girişini, hepsini anlattı. Mehmet'le Arif de arasıra lâfa karışıyorlar, anlatıyorlardı. Abdullah anlatılanları gözünü kırpmadan dinledi.

Abdullah konuştu,

— Vay be demek burdaki zulüm şehirde de var. Bu kadarını bilmiyorduk. İşçilerin, gençlerin mücadelelerini biliyorduk. içten içe destekliyorduk, ama bu kadarını bilmiyorduk. Bizim halimizi sorarsanız, arkadaşlar rezillikten başka bir şey diyemem. Aynen kölelik. Bir ağa var kanımızı emiyor. Bütün köylü öldü bitti. Sesini çıkaramazsın. Köylünün üzerinde tam bir diktatörlük kurmuş. Onun ortakçısıyız hep. Tohum ondan, çalışmak bizden. Ürünün üçte ikisi onun, üçte biri bizim. Bu kıraç topraklar da uğraş dur. Sabahtan akşama ter dök, Hamdi ağa iyi beslensin diye. Borç gırtlağı aşmış. Hamdi ağa en büyük tefeci. Onun gibi birkaç tane var. Onunla ortak. Borcumuzu ödemek için Çukurovaya iniyoruz. Orada da binbir belâ. Orada da ağalar var. Sabahtan akşama kadar çalış. Aldığın 12 lira. Yetti be... Yetti dedik ama. Ses veren yok be kardeşler.

Mehmet girdi araya,

— Ses veren yok mu dedin? Hayır ses veren var arkadaşım. Bütün patronlara ve bütün ağalara, bütün sömürücülere, bütün tefecilere karşı Türkiye'nin her yanında mücadele edenler var. Bunlara devrimciler denir. Onlar ses verirler senin sesine. Çünkü senin sesin onların sesi demektir.

Abdullah şaşkın şaşkın bakındı,

— Ağanın el koyduğu bütün topraklar aslında bizim topraklar. Bunları silâh zoruyla ve tefecilik yoluyla aldı köylünün elinden. Ama bizler sinmişiz, sesimizi çıkaramıyoruz. Ne yapmak gerek?

Arif söz aldı,

— Ağaya karşı mücadele etmek gerek. Sonuna kadar. Bütün Türkiye de bu mücadeleyi yürütmek gerek. Nasıl işçiler mücadele ediyorlarsa onlar gibi, mücadele etmek. Bizi sömürenlerin hakkından gelmek.

Abdullah yine sordu,

— Anlıyorum anlıyorum ya... Nasıl olacak bu mücadele..

Mehmet konuştu,

— Bütün yoksul köylüler bir araya gelerek. Bizi sömüren sınıf düşmanlarımıza karşı insafsız olarak.

Abdullah sordu,

— Ağaya karşı nasıl örgütlenip mücadele edebiliriz ki, onun silâhlı adamları var. Herşey onun elinde..

Hüseyin konuştu,

— Güçlü olan köylülerdir O ağa aslında güçlü değildir. Bütün sömürücüler aslında güçsüzdürler. Mesele bizim, sömürülenlerin bir araya gelmesinde ve kararlı bir şekilde mücadele etmesinde. Elbette şu anda ülkede hâkim olan onlardır. Devlet onların, jandarma onların, bütün güçler onların emrindedir. Ama ergeç yıkılacak olanlar da onlardır.

Abdullah heyecanla konuştu,

— Benim arkadaşları çağırayım mı? Onlar sizin bu fikirleri dinleseler çok hoşlarına gider. Çünkü onlar da sizinkilere benzer şeyler söylerler de, benim pek kafam almaz. Bilirsin Hüseyin ben eskiden beri böyle kalın kafalıyımdı.

Güldü. Hüseyin'e baktı. Akşam bastırıyordu.

— Çağırayım mı arkadaşları? diye sordu.

Hüseyin cevap verdi.

— Çağır, biz de bunun için geldik zaten.

Abdullah karanlık odadan çıktı.

ları o kadar çabuk göndereceğini söyleyerek bir gün para toplayarak geri kalan kaldı köyümüzde. Uğradığı hastalara birer hap verip çıktı evlerden. Aramızdan ilâçların getirilmesi için adam gönderdik doktorla birlikte. Aşı olmayanları da askerlikte iki ay sıhhiye kursu görmüş birisine bıraktı. Ölüm döşeğindekilerin ise ölümü beklemekten başka yapacak hiçbir şeyleri yoktu.

lu üyesi Mazhar Taşçıoğlu ise halkımızın kurtuluşu için mücadele eden bir devrimcidir. Okulun içinde, elinde bıçak saldırıya geçen Nurcu «Bu topraklarda hilâfetin sesini yükselteceğiz. Bütün devrimcileri öldüreceğiz. Biz Atatürkçü öğretmenleri yaşatmayacağız.» diye bağırmıştır. Savcı nurcuyu serbest bırakmıştır.

Diğer taraftan, Van'ın Gevaş kazasında İşçi — Köylü satan temsilcimiz Hacı Mehmet Beyazıt polis tarafından yakalanarak baskıya uğratılmıştır.

İşçinin, Köylünün Devrimcinin Kitaplığı

1. Devlet (32 sayfa, 150 kuruş)
Bu kitapta, devlet nedir, nasıl ortaya çıkmıştır ve sömürü düzeninin bütünüyle ortadan kaldırılması için mücadele edenlerin devlete karşı tutumu nasıl olmalıdır sorularına cevap verilmektedir.

2. Grev (20 sayfa, 100 kuruş)
Bu kitapta da işçi sınıfının iktisadi mücadelesinin en önemli silâhlarından biri olan grev hakkında bilgi verilmektedir.

3. Deyişler (112 sayfa, 250 kuruş)
Devrim mücadelemizin marşları, türküleri, halk ozanlarından deyişler...

4. Sürekli okunan üç yazı (16 sayfa, 100 kuruş)
Devrim için fedakârlık, yılmadan mücadele azmini dile getiren bu kitaptaki mücadelede devrim yolunda ölenlerin mücaddelerinden çıkan dersler anlatılmaktadır.

5. Politik Çalışma Bütün Çalışmanın Candamarıdır (64 sayfa, 300 kuruş)
Bu kitapta, halk kurtuluş ordusunun siyasi çalışmasına temel olan dört ilkeyi açıklayan dört makale yeralmaktadır.

6. Partinin Çalışma Tarzını Düzeltelim (80 sayfa, 200 kuruş)
Bu kitaptaki üç makalede, devrimci çalışmalarımızda neler dikkat edeceğimize işaret edilmektedir.

İsteme adresi : Adakale Sokak 28/1, Kızılay — ANKARA
(İsteyenlere posta pulu karşılığında gönderilir.)

Halkımız nerede sömürücü sınıflara, onların iktidarı AP ye ve Amerikan emperyalizmine karşı mücadele veriyorsa İŞÇİ — KÖYLÜ oradadır.

İşçi-Köylü gazetesini

Oku, Okut!
Abone bul!

Arkadaş!
Abone olmak için, aşağıdaki kuponu doldur ve 10 liralık posta puluyla aşağıdaki adrese yolla!
Adres : Adakale Sokak 28/1, Kızılay - ANKARA
Adı Soyadı : ....
Adresi : ....
....

MAHMUT OKUTUCU VE ABDÜLKERİM CEYLAN SİLVAN'DA TUTUKLANDILAR

Doğu'nun yiğit sosyalistlerinden Mahmut Okutucu ve Abdülkerim Ceylan arkadaşlar Silvan'da tutuklandılar. Silvan'dan halkların kardeşliğini savunan arkadaşlarımız hâkim sınıflar tarafından hapse atıldılar.

11.Gazete ve yayınların toplatılmasına karşı

Yıkılmaz bir kale gibi omuz omuza duralım! Var gücümüzle mücadele edelim!

Yurdun her yerinde zulüm ve baskılara karşı ortak mücadele komiteleri kuralım!

Kahrolsun gençleri ve işçileri kurşunlatan katiller!

Kahrolsun halkımızı zincire vurmak isteyen zalimler!

Yıkılsın devrimcileri ve bütün halkı hapseden zindanlar!

Yaşasın zulme karşı halkımızın birliği!

Amerikan emperyalistleri

(Baştarafı Sayfa 1'de)

NAİL KARAÇAM gerici kurşunuyla öldürüldü...

Şimdi söylenecek söz yok... Dudaklarımız suskun, yüreklerimiz dolu mavzer gibi... Hepimiz, mücadeleye kararlı, NAİL KARAÇAM gibi, Hüseyin gibi halk için ölmeye hazır olmalıyız.

İŞÇİLER — KÖYLÜLER GENÇLER...

Cinayetler halkların mücadelesini durduramaz. Bugün bütün dünya halkları bu gericileri tarih sahnesinden silme yolunda zafer üstüne zafer kazanmaktadırlar. Halkların gücü gerici canileri ezecektir.

Uzun, kararlı ve fedakâr bir mücadeleye hazır olalım. Bütün güçlüklerin üstesinden gelmek için cesaretle ileriye atılalım.

Şehitlerimizin kanı ilerliyeceğimiz yolu çizmektedir.

26 Aralık 1970

İŞÇİ — KÖYLÜ — Devrimci Doğu Kültür Ocağı

İlker Mansuroğlu

(Baştarafı Sayfa 1'de)

Karnından vurulan İlker arkadaş, kurtarılamıyarak 29 Aralık günü öldü. Halkımız, devrim yolunda bir yiğit evlâdını daha kaybetti. Bu dökülen kanların intikamı, bir gün mutlak alınacaktır.

İlker Mansuroğlu arkadaşları arasında sağlam karakteri, devrim dâvasına olan inancı ve sarsılmaz disiplin anlayışı ile tanınmıştı. Üstüne aldığı bütün görevleri tam bir disiplinle ve hiç itirazsız yerine getirirdi. Onun içinde devrim heyecanı günden güne gelişiyor, tutuşuyor, bütün benliğini sarıyordu. Halkımızın mücadele içinde ne yüce değerler geliştirdiğine pırıl pırıl bir örnekti. İşçiler ve köylülerle kaynaşan devrimci gençlik, şehitlerin devrimci niteliklerini yaşatacak, yükseltecektir. İşçilerin, köylülerin, tüm emekçi halkımızın gençliğin ve aydınların, bütün ilerici ve demokratik güçlerin devrimci seli sömürücülerin zulmünü yıkacak faşizmi yerle bir edecek gericileri ergeç silecektir.

Anısı mücadelemize önder olsun.

Nail Karaçam

(Baştarafı Sayfa 1'de)

tılar. Nail Karaçam can verdi. Mehmet Demir ve Recep Sarım ağır yaralı olarak hastaneye kaldırıldılar.

Nail Karaçam ve arkadaşlarını vuranlar emekçi halkımızın ekmek ve özgürlük savaşını hedef almışlardır. Devrimcileri teker teker vurarak halkın mücadelesini bastırabileceklerini sanıyorlar. Ama her vurulup düşenin yerini yüzlercesi alıyor. Her vurulup düşen devrimci, cesaret ve fedakârlık ruhunu alevlendiriyor. Halkımızın mücadelesine güç katıyor. Halkımız şehitlerinin intikamını sömürücülere devrim yumruğunu indirerek alacaktır.

Beyaz çimeato işgali

(Baştarafı Sayfa 1'de)

kısmı yerine getirilmemiştir. Çukurova basma işçileri mücadeleye mutlaka daha bilenmiş olarak atılacaklardır.

Adana'da işçi sınıfımız yeni zorlu mücadelelere hazırlanmaktadır. Zalim patron Sabancı ailesi bir yandan Bossa işçilerinin ücret zammını reddederken ve direnişi kanla bastırırken, öte yandan Adanaspor kulübüne yüz bin lira hibe etmiştir.

Mersinden İskenderun'a kadar Güney işçilerinin mücadelesi dur durulamıyacaktır. Hiç bir güç işçi sınıfımızı 15 — 16 Haziran yolundan döndüremez.

Beyaz çimento bildirisi

(Baştarafı Sayfa 1'de)

risinde yükselen sesimizle bir kasırga meydana getirip, bize dostça görünüp arkamızdan düşmanca saldıran zalimleri sesimizden çıkan kasırgaya boğmanın zamanı gelmiştir. Bizim ellerimiz, yumruğumuz çelikleşmiştir. Bu çelikleşen ellerimizi, hiçbir engel çözemiyecektir. Bu, bizim işçi sınıfımızın emelidir Emelimizin güçlü kuvvetli yumruğu vardır. Bu yumruğumuz bir silâh haline gelmiştir.

İşçi arkadaşlar!

Toros dağları dile gelmiş. Dağlar ses veriyor bize.

Yaşasın işçilerin çözülmez bağları!

Kahrolsun işçilerin sömürgen ağaları!

Resneli çiftliği

(Baştarafı Sayfa 1'de)

den gasbettiği ürünler yakıldı, ağanın deposu dinamitlendi. Trakya köylülerinin bu mücadelesi bütün köylülere örnek olmalıdır.

GREV... İŞGAL... BOYKOT... DİRENİŞ...

MERT DAYANIR NAMERT KAÇAR

Yiğit Gaziantep

Birinci Millî Kurtuluş Savaşımızın kahraman şehri Gaziantep'de devrimci gençler bir yürüyüş düzenledi. Yürüyüş Gaziantep'in şanlı geçmişinden kuvvet aldı.

Emperyalizm 15 Ocak 1919 da ordusuyla Antep'e girmişti. Saldırganların başı İngilizler, Türklerle Ermenileri birbirlerine düşürdüler. İngilizler 1919 Ekiminde şehri Fransız işgaline terketti. Fransız emperyalistleri şehre kendi bayraklarını çektiler. Kadınlara saldırdılar, çocukları öldürdüler. Antep mutasarrıfı vatan haini Celâl bey Heyeti Temsiliyenin yolladığı genelgeyi gizledi. Buna rağmen Antepli yurtseverler haberi alıp Müdafaai Hukuku Milliye Cemiyetini kurdular. Cemiyet hızla halkın içine kök saldı. Parola silâhlanmak ve halkı silâhlı bir direnişe hazırlamaktı.

İlk silâhı Çatalmazında yiğit Antep köylüleri attı. Bir Fransız müfrezesi yokedildi. Antep'in halk savaşçısı Karayılan da Antep köylülerine seslendi:

Karayılan der ki gelin oturak
Kilis yollarından kelle getirek
Fransız adını bütün batırak
Vurun çetelerim Antep günüdür.

Fransızlar şehirde kapalı kaldılar. Dışarıdan yardım alamıyorlardı. Kilis'ten gelecek yardıma engel olmak gerekiyordu. Üsteğmen Şahin Bey bu görevi üstüne aldı. Tek silâhı ile Kilis yoluna düştü. Şahin Şey doğrudan köylere gitti. Her köyde ayrı ayrı konuştu. Köylülere teşkilâtlanma yolunu gösterdi. Köylüler cepheden cepheye koştular. Emperyalistlerle üç defa savaşıldı. Şahin bey ve diğer halk savaşçıları kahramanca döğüşerek öldüelr. Onların mücadelesi emperyalistlerin sonunu hazırladı, tüm Antep'i uyandırdı. Antep halkı diş ile tırnak ile Fransız tanklarına karşı döğüştü. Halk savaşçısı Karayılan da şehit düştü.

Uzun savaşlardan sonra Fransızlar Antep'e sahip çıkmak istediler. Heyeti Merkeziye «Fransız boyunduruğu altına girmektense siperlerin altında kalıp öleceğiz» diye haykırdı. Emperyalistler tümen tümen geliyorlardı. On ay sonra altı bin halk savaşçısının cesedi üstünde şehre girdiler. Yine on ay sonra başlarına geleceği anladılar. Arkalarına bakmadan Antep'i terkettiler. Büyük Millet Meclisi 6 Şubat 1921 de Antep'e Gazi ünvanını verdi.

Antepliler olanca güçleriyle döğüştüler, amma içindeki işbirlikçi patronlar, tefeci tüccarlar toprak ağaları, onları sattı. Dün Fransız'dı bugün Amerikan. Bugün de yurdun yüzbir yerinde Amerikan bayrağı sallanmaktadır. Amerikan köpekleri yine içimizde. Vatan hainlerine devrimci gençliği kahpece vurduruyorlar. Devrimci işçilerin köylülerin üstüne iktidarın polisini komandosunu saldırtıyorlar. Ama bu sefer işbirlikçi patronları, tefeci tüccarı, toprak ağalarını da kovacağız, baskılar sökmeyecek.

Devrimci gençlik köylülere Şahin'i anlattı, onun döğüştüğü yerlere döndü, kabrinin başında nöbet bekledi, sonunda da Şahin Beye ve onun halk savaşçılarına seslendi:

Uyan Şahin Uyan uyanmaz mısın
Diz çöküp düşmana dayanmaz mısın
Al kızıl kanlara boyanmaz mısın
Yaşasın Kurtuluş mücadelemiz!.

Derby Gerçek'e Devrimci Selam

Derby işçileri fabrikalarındaki mücadelelerini duyurmak için DERBY GERÇEK adıyla bir gazete yayınlamağa başlamışlardır. Sendika mücadelesini dile getiren yeni gazeteye başarılar dileriz. DERBY GERÇEK'in işçi sınıfımıza, kurtuluşun geniş işçi ve köylü yığınlarıyla birleşerek, omuz omuza mücadele vererek, patronların ve toprak ağalarının iktidarını yıkarak sağlanacağını kavratacak yayın yapmasını bekliyoruz.

AP'nin ipliği

(Baştarafı sayfa 4 de)

Vali topluluğa şöyle seslendi: «Elimizde tütün stoku çok fazladır. Yabancılar bizden çok fazla reklâm yapıyorlar. Pazarları elimizden alıyorlar. Türkiye'de tütünün para etmesi için, Tekelin elindeki tütün stoku bitinceye kadar en az beş yıl tütün ekmemeniz gerekir.» dedi.

Bunun üzerine tekrar söz almak isteyen Tütün Sendikası temsilcisine Fethiye Kaymakamı, «Sen bu köyden değilsni. Burada konuşamazsın.» diyerek söz vermek istemedi. Buna rağmen konuşan üye, Valinin cevabının doğru olmadığını söyleyerek «Şayet iş reklâm ise bizimkiler de yapsın. Biz beş sene tütün ekmezsek ne yapalım? İçme suyunu kuyudan çekiyoruz. Başka ne ekebiliriz?» deyince Vali sinirlendi; «Burada hep sen mi konuşacaksın? Bizim başka konuşacak çok şeyimiz var. Su yoksa deş diye pamuk ekin.» dedi. Bizim oralarda deşdiye diye kuru yerde biten ürüne denir.

İşte AP iktidarının Valisinin dediklerini okudunuz.

Gerçek meydandadır. Halkımızı kandırmaya artık güçleri yetmeyecektir. Bizler birleşip sömürücü azınlığa ve onların maşalarına karşı mücadele edeceğiz.

Çetin Tamçiz

(Baştarafı sayfa 4 de)

disinden çok şey beklediği bir sırada yürek ve ciğerlerinde başgösteren âni rahatsızlıktan kurtulamayarak

Kristal Cam'da işgal

İstanbul'da Kâğıthanede Kristal Cam işçileri patrona karşı tekrar mücadele bayrağını açtılar. Patron, sarı sendikadan çıkıp DISK'e geçen ve haklarını arayan işçileri ışten çıkarmak için harekete geçti. Ama pabucun pahalı olduğunu anladı.

Patron 15 Aralık Salı günü 90 işçiyi ihbar tazminatı vermeden işten çıkardı. Bunun üzerine 230 işçi topluca oturma grevi yaptı. Arkadaşlarının haklarını patrona kaptırmamak için herkes o gece fabrikada kaldı. Çarşamba günü direniş devam etti. O akşam patronun çağırdığı jandarmalar, fabrikadaki işçileri dışarı çıkarttı. İşçiler direnişe fabrikanın önünde devam ettiler. Üç gün sonra patron bu sefer 152 işçinin çıkışlarını yapmağa çalıştı. Ama işçiler çıkış muamelelerini yapmadılar ve patronun oyununu da bozdular.

Kristal Cam'ın mücadeleci işçileri iki ay önce sarı sendika İdeal — İş'ten ayrılıp topluca DİSK'e bağlı Hür Cam — İş'e geçmişlerdi. Toplu sözleşme zamanı yaklaşınca Hür Cam — İş yetki istedi. Patron Hür Cam — İş ile toplu sözleşme yapmamak için işçileri kısım kısım çıkarmayı tasarladı.

İşçiler, karakış günü yüzlerce kişinin aileleriyle işsiz ve sefil bırakılmasına göz yummayacaklar.

22 Aralık günü müdür hususi arabasıyla fabrikaya geldiğinde işçiler arabayı çevirdiler. Müdür korkudan kapıyı bırakıp, arka yollardan kaçtı.

Fabrikanın patronu Moreno, fabrikada asgari ücreti uygulamıyor. İşçiyi iliğine kadar sömürdüğü yetmiyormuş gibi, bir de porselen kaçakçılığı yapıp vurgun vuruyor.

İşçiler bir bildiri hazırlayıp devrimcilerle birlikte Kâğıthanede ve Alibeyköy'de dağıttılar. Diğer işçileer dâvalarını anlattılar. Bildiride şöyle denmektedir:

İşçi Arkadaşlar!

Bugün bize yapılan haksızlıklar bütün işçi sınıfına ve ezilen Türkiye halklarına yapılmaktadır. Rabak'ta, Sungurlarda, Demir Dökümde, ECA.'da, Gıslaved'de ve yurdumuzun her yerin

Bartın ağaç işçileri grevde

Bartın'da, Oz Bartın Kereste Fabrikası işçileri 9 Aralıktan beri işlerini bıraktılar. Patron, işçilerin kanuni hakkı olan yıllık iznini vermemektedir. Işçilerin sırtından yüzbinleri vuran patron, şimdi de yıllık izinleri keserek işçileri haraca kesmek istiyor. Ağaç — İş Sendikası başkanı işçilerin birlik olduğunu ve haklarını söke söke alacaklarını açıklamıştır.

Ağaç işçileri! Arkadaşlar! Kereste patronlarına karşı mücadelemizde kararlı ve birlik içinde olalım. İşçilerin çelikten birliği patronun bütün oyunlarını boşa çıkarır.

IŞSİZ ARKADAŞ

İş bulmak istiyoruz. Emeğimizle yaşamak ıstiyoruz. Iş Bulma Kurumunun ve bütün fabrikaların kapılarını aşındırdık. Ama nerede? Bütün kapılar yüzümüze kapandı. Kaç gündür bir lokma ekmek için buralarda sürünüyoruz. Memlekete dönsen toprak yok. Şehirde kalsan iş yok. Bizi yurttaştan saymıyorlar. Ensesi kalın olanların, torpillilerin önünde bütün kapılar açılıyor.

AP iktidarı şimdiye kadar hep yalan söyledi. Hani hiç kimse işsiz kalmayacaktı? Bu iktidar zenginlerin, para babalarının ve vurguncuların iktidarıdır. Bunlar işçilerin, köylülerin ve bütün emekçi halkımızın düşmanıdır. İş Bulma Kurumu da öyle. Sadece arkası olanlara hizmet eder.

Biz Türkiye'de onbir milyon işsiziz. Bütün işçiler ve köylüler de bizimle beraber. İşçiler birçok fabrikada birleşerek patronları dize getirdiler. Köylüler de öyle. Ağaların el koydukları toprakları işgal ederek sürdüler. Bunlar bize örnek olsun.

Hak verilmez alınır.

Arkadaşlar.

Bu böyle gitmez. İşsizlik canımıza tak dedi. Pahalılık hepimizi, bütün halkımızı kasıp kavuruyor. Çoluk çocuk evde ekmek bekliyor. Bıçak kemiğe dayandı artık. Sesimizi duyurmalıyız. Bunun için birlik olalım. Bizi aldatanlara karşı mücadele edelim. Haklı dâvamızı bütün halkımıza duyuralım. İşçi — Köylü gazetesinin bu bildirisini ve bundan sonrakileri elden ele dolaştıralım. Yakında, Ankara'da işsizlik ve pahalılığa karşı topluca yürüyeceğiz. Hazır olalım.

İŞÇİ — KÖYLÜ GAZETESİ

Erdemir işçisi sarı sendikayı yıkıyor

Ereğlı Demir Çelik Fabrikasında çalışan binlerce işçı sarı sendika çemberini kırmak için mücadeleye girişti. Patron uşağı Türk — İş'e bağlı Metal — İş'ten istifalar başladı. Işçiler kitleler halinde Maden — İş'e geçiyor. İşçilerin alın terini çalarak ve kanını emerek yaşıyan sarı sendika ağaları çılgına döndüler. İşçilerin kararlı mücadelesi karşısında her türlü zorbalığa başvuruyorlar. Fabrika yöneticileri ve iktidar kuvvetleri sarı sendikanın yanında işçileri ezmeye çabalıyor.

Ereğli Demir — Çelik işçileri, Ağustos 1969 da greve gitmişlerdi. Sarı sendika Metal — İş işçilerin baskısı karşısında grevi başlatmak zorunda kalmıştı. Sermayesinin yüzde 49'u Amerikan şirketlerine ait olan Erdemir'de patron işçilerin haklı isteklerini vermemek için her türlü oyuna başvurdu. Amerikancı AP grevi «Millî güvenliğe aykırıdır» diyerek durdurdu. İşçiler o zaman şöyle haykırmışlardı: **«Biz haklıyız. Hükümet işbirlikçi patrondan yana çıkmıştır. Ne olursa olsun, hiçbir kuvvet bizı yolumuzdan döndüremeyecektir. Haklarımızı eninde sonunda kazanacağız. Düşmanlarımızın kofluğunu biliyoruz. Bunu iki günde öğrendik. Hepsi kuyruğu yolunmuş ördeğe döndü.»** En sonunda, patronların sarı sendikası olan Metal

Sarı sendika Kristal-İş'in maskesi düştü

İşçi - Köylü Bürosu Bildiriyor

Kristal — İş Sendikası işçileri ezmek için patronla işbirliği ediyor. Birçok işyerinde işçiler bu patron uşaklarından kurtulmak için mücadele etmektedir. Sendika ağaları, işçilerin bu mücadelesini bastırabilmek için patronlarla işbirliği halinde en iğrenç oyunlara başvurmaktadırlar. 15 — 16 Haziran şanlı işçi mücadelesi sırasında bu işçi düşmanları işçi sınıfımıza en aşağılık hakaretlerle dolu bildiriler dağıtmışlardır.

Ayazağa Özel Şişe Cam Sana-

Sarı sendikalara karşı mücadele

Yarımca Seramik ve Uşak Dokuma Fabrikalarında işçiler sarı sendikacılara karşı mücadele veriyorlar

AP milletvekili, patron uşağı sarı sendikacı Hasan Türkay seramik işçilerini patrona köle etmek istemektedir. Hasan Türkay'ın başkanlığındaki Çimse — İş sendikası Yarımca Seramik Fabrikasında toplu sözleşme imzalıyarak işçileri satmaya yeltenmiştir. Bunun üzerine Yarımca Seramik Fabrikasında toplu sözleşme imzalıyarak işçileri satmaya yeltenmiştir. Bunun üzerine Yarımca işçileri bu sözleşmeyi tanımıyacaklarını ilân etmişler ve greve gitmişlerdir. Hain Hasan Türkay buna rağmen pazarlığı sürdürmüş ve işçilere rağmen sözleşmeyi imzalamış ve işçilerden greve son vermelerini istemiştir. Ancak işçiler bunu kabul etmemişlerdir.

Sendika Şube Başkanı Bülent Buyruk, Hasan Türkay'ın 1200 işçiyi az bir ücretle patrona sattığını ilân etmiştir. **«Gerekirse bu sendikadan ayrılıp bağımsız bir sendika kuracağız. İsteklerimizi elde edene kadar grevimizi sürdüreceğiz»** demiştir.

Bundan başka, yine Çimse — İş gibi sarı Türk — İş'e bağlı dokuz sendikanın başkanı da bir bildiri yayınlayarak Türk — İş'i Çimse — İş'i ve Yarımca Serimik'in patronu Sümerbank'ın işçi sınıfına oynamak istediği oyunları açıklamışlar ve bunları mahkûm etmişlerdir.

İşçi sınıfımızın mücadelesi Türk — İş'i yıkmaktadır.

TEKSİF'İN UŞAK'TAKİ OYUNLARI

Patron uşağı Teksif'in Uşak'taki temsilcisi Mustafa Güre de, işçi sınıfı aleyhinde çalışmaktadır. Mustafa Güre Uşak'taki Alakoğlu Kardeşler Dokuma Fabrikası patronlarına giderek, «İşçilerinizi bize kaydettirmek icin zorlayın. Ben size teminat veriyorum, istediğiniz gibi sözleşme yapacağım» demiştir. Bunu duyan ve bu adamı yakından tanı-

GAZİANTEP

(Baştarafı sayfa 4 de)

dar kabrin başından öbet beklediler. Sabah yola koyuldular. Köylerden geçerken işçi köylü elele tefeciler hergele diye bağırıldı.

Öğle vakti Antep'e varıldı. Devrimci Liseliler de burada yürüyüşe katıldılar. Şehitler Anıtında Şahin Beyin yerine geçen milis komutanı konuştu. «Bağımsızlığımız zedelenmiştir, tek dayanağımız sizlersiniz» dedi. Sonra Atatürk heykeline yüründü. Gençler burada bir Amerikan bayrağını yaktılar. Gaziantep halkı devrimci gençlere kulak verdi ve hep bir ağızdan haykırdı: «Kahrolsun Amerikan emperyalizmi, Yaşasın işçiler, köylüler bütün devrimciler.»

öldü. Çetin arkadaşın cenazesi Berlin'den, Heidelberg'ten, Frankfurt'tan, Stuttgart'tan, Münih'ten ve diğer şehirlerden gelen arkadaşlar tarafından uğurlandı. İstanbul'da devrimci arkadaşlar tarafından karşılandı ve törenle toprağa verildi.

Çetin Tamçiz yeri çok zor doldurulacak bir arkadaştır. Onun gerçek bir devrimciye yaraşır hayatı ve kavgası hepimize örnek olacaktır.

Tütün üreticileri

(Baştarafı sayfa 4 de)

meye çalışıyorlar. Amaçları, üreticinin teşkilâtını dağıtmak onu sömürücülere teslim etmektir. Bütün gericileri sendikadan temizleyelim. Mücadelemizden dersler çıkaralım. Daha ileri mücadele biçimleri bulalım.

Gökgözler köylüsü

(Baştarafı sayfa 4 de)

makta, kuru otlar bile köylüler bundan yararlanmasın diye ağaların keyfi için yakılmaktadır.

Çorum'un diğer köylerinde olduğu gibi Gökgözlerin yoksul köylüsü de düşmanlarını tanımaya başladı. Amerikan uşağı Adalet Partisi iktidarının düşman yüzünü gördü. Köylüler şöyle haykırıyor; «Biz yurttaş olarak, yurttaş haklarına sahip değiliz. Eğer onlar bizim bu haklarımızı gasbetmeye devam ederlerse, biz zorla almayı biliriz. Bütün topraklar bizimdir. Ağaların değildir. Ağa dediğin ne ki? Yeter ki bizler can düşmanlarımızı tanıyalım. Onlara karşı birliğimizi güçlendirelim. Elimizin çamurunu bir gün suratlarına çarpacağız.»

Şebinkarahisar halkı düşmanımızı tanıyalım zalimlere karşı birleşelim

Şebinkarahisar'da halk gerici baskılar altında tutuluyor. İlçedeki Adalet Partili eşrafın besleyip desteklediği gericiler devrimcilere, ilericilere karşı saldırılar düzenliyor.

Aracı, tefeci, tüccar, kaçakçı yoksul halkın binbir emekle ürettiği ekinini tütününü yok pahasına gasbediyor.

Adalet Partisinde ve öteki gerici partilerde yuvalanmış kasaba eşrafı, tefecisi, tüccarı Şebinkarahisar halkını bir örümcek ağı gibi sarmış sömürüyor, Seçimden seçime yoksul halka dağıttığı üç — beş kara lâstik pabuçla göz boyayıp oy toplamaya çalışıyor.

İlçede «Madam Nine'nin torunları» diye bilinen bir tüccar devamlı olarak gerici, ırkçı fikirleri yayıp Şebin halkını alevi — sünni diye, Türkçü — Milliyetçi diye birbirine düşürmek ve onun sömürüye, baskıya karşı mücadele etmesini önlemek istiyor.

Bu adamlar başka oyunlar da çeviriyorlar. Daha geçenlerde parayla tutulmuş adamlarını Türkiye Öğretmenler Sendikasına bombayla saldırtıp tahrip ettirdiler. Mustafa Kemal'in büstüne dinamit attırdılar.

Yeni Şebinkarahisar gazetesine kundak sokup yaktırdılar. Çünkü öğretmenler ve gazete halkın davasını savunuyor ona gerçekleri anlatıyorlar.

Bu sömürücüler bütün bunları halkımızın gerçekleri öğrenmesinden korktukları için, yoksul, emekçi Şebin halkını daha iyi soymak için daha çok zulmetmek için yapıyorlar.

Bunlar emekçi halkımızın düşmanlarıdır. Bunlar Amerikan emperyalistleriyle elele yoksul halkımızı soyan, kanını emen kenelerdir.

Şebin halkı düşmanları iyi bellemelidir. Sömürücü kasaba eşrafına, ağalara, tefecilere, aracı — tüccarlara karşı birleşmeli ve mücadeleye girişmelidir.

İŞÇİ-KÖYLÜ

Onbeş günlük gazete * Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Ömer Özerturgut * Dizgi — Tertip — Baskı : Ulusal Basımevi - ANKARA

İdare yeri, yazışma ve abone adresi : Adakale Sokak 28/1. Kızılay -- Ankara * Telefon : 12 74 17

Bürolarımız : İSTANBUL : Klodfarer Caddesi 6/6, Cağaloğlu * Telefon : 27 39 61 * ALİBEYKÖY : Kemerburgaz Caddesi 54 * BAKIRKÖY: Aksu Caddesi Osmaniye Yolu 30

Yurtdışı Bürolarımız : BERLİN : 1 Berlin 12, Schillerstrasse 64 * MÜNİH : 8 München 19, Orffstrasse 10 * FRANKFURT: 6 Frankfurt a. m., Hamburgerallee 72.

Yıllık Abone : Yurtiçi 10 TL. Avrupa (uçakla) 40 TL. * İlân : Santimi 20 TL. * Yayın ilânları indirimlidir.

de işçi sınıfı patronların ve sarı sendikaların baskı ve oyunlarına karşı yiğitçe direnmektedirler.

Murat Cam Fabrikasından, Demir Döküm'den ve diğer fabrikalardan işçiler geldi. Bu arada Jandarma 24 Aralık sabahı elinde bildiri olan iki işçiyi çadırdan çıkararak nezarete aldı.

Kristal Cam'ın mücadeleci işçileri geçen Mayıs ayında yine işten atılan arkadaşları için direnmişlerdi. Şimdi patrona adamakıllı bir ders vermeye azimlidirler.

İşçiler! Patron oyunlarına karşı uyanık olalım!

İşçi kardeşliğini güçlendirelim!

Binlerce kapıcı, odacı Kaloriferci yürüdü

İstanbul'da binlerce kapıcı içinde yaşadıkları mağara hayatına son vermek amacıyla yürüyüş yaptı. «Düzeni ve hükümeti protesto mitingi» 20 Aralık Salı günü Beşiktaş Barbaros meydanında başladı. Daha sonra Taksim'e kadar yüründü. Binlerce kapıcı, kaloriferci ve odacı «İnsanca yaşamak istiyoruz», «Köyde toprak ağası, şehirde angarya belâsı», «Zafer nasırlı ellerin olacaktır», «Hak verilmez alınır» diye haykırdı. Yürüyüş boyunca sık sık genel grev isteği belirtildi.

Yürüyüşü, Türk — Iş'e bağlı Kapı Genel — İş Sendikası yönetiyordu. Sendikacılar, kapıcı, kaloriferci ve odacıların halkımızın mücadelesi sonunda kurtulacağını öğrenmelerine engel olmaya çalıştılar. Meselenin sadece kapıcılar meselesi olduğu görüşünü yaydılar. Polis şefleri ile sendikacılar «içinize kesin olarak talebe almıyacaksınız» emri üzerinde anlaşmaya vardılar. Bu halk düşmanlarının devrimci fikirlerin halkımız tarafından öğrenilmesini önleme çabalarından başka birşey değildir.

Kapıcıların mücadelesi halkımızın mücadelesinin bir parçasıdır. Onların kurtuluşu halkımızla birlikte olacaktır. Bölücü fikirlere karşı mücadele edelim ve halkımızla birleşelim.

— İş işçilerin haklı dâvasını satarak patronla anlaştı.

Grev, herşeye rağmen işçiler için bir mücadele okulu oldu. Bu okulda birçok şey öğrendiler. Bir kere kendilerinin patronlardan başka bir sınıf olduğunu gördüler. Düşmanlarını tanıdılar. İşçilerin düşmanları, vurguncu patronlar, onların uşağı sarı sendikalar ve Amerikancı AP iktidarıdır. İşçiler, düşmanlarının ne kadar kof ve güçsüz olduğunu birleşip mücadele edince hiçbir kuvvetin kendilerini durduramayacağını anladılar. Grev boyunca bütün halk ve gençler onların yanında yer aldı. Haklı dâvalarında onları destekledi. Mücadelede halkımızla birleşmek gerektiğini, sömürücülerin, bütün halkın düşmanı olduğunu kavradılar.

İşçiler, sarı Metal — İş'in kendi haklarını savunmadığını, patronla işbirliği halinde kendilerini soymakta olduğunu görmeye başladılar. Onu yıkmak gerektiğini anladılar. Hak arama mücadelesi, Amerikan beslemesi Türk — İş'e ve onun sarı sendikası Metal — İş'e bırakılamazdı.

15 — 16 Haziran şanlı işçi mücadelesi işçilere ışık tuttu. Hakların kazanılması ve zulümden kurtulma yolunu gösterdi. Amansız ve yiğitçe bir mücadele vermeden kurtuluş yoktur.

Erdemir işçisi şimdi Maden — İş'e akın ediyor. Gerici fikirleri hızla yıkarak, halkımızın devrimle kurtulacağını anlıyor. 14 Aralık 1970 günü Metal — İş'ten toplu istifalar başladı. Sarı sendika haydutları işçilerin mücadelesine set çekmek istiyorlar. İşçilerin istifa için imza verdikleri noteri basarak tahrip ettiler. Noteri kaçırdılar. Sömürü zincirinin parçalanmakta olduğunu gören zalimler her türlü baskıyı yapmaya hazırlanıyorlar. Fakat artık işçileri durdurmak mümkün değildir. Yüzlerce işçi bir yürüyüş yaparak olayı protesto etti. Yürüyüş hainleri korkuttu. İktidar kuvvetlerinin eteği tutuştu. Devrimci avukatlar bir bildiri yayınlayarak işçileri destekledi.

Bütün işçiler, köylüler, devrimciler, bütün halkımız Erdemir işçileri ile beraberdir. Hiçbir zulüm kuvveti, Erdemir işçilerinin mücadelesini durduramaz

Yenipazar Çırçır'da grev

Aydın'ın Yenipazar ilçesinde Tarım Satış Kooperatifi Çırçır Fabrikası işçileri 7 Aralık 1970 Pazartesi günü greve başladılar.

Grev Yürütme Kurulu Başkanı Aydın Çakıner şu bilgiyi verdi:

«17 kadın 39 erkek işçi halen grevdedir. Bu grev Yenipazar tarihinde ilk işçi grevidir. Yönetim olarak, devamlı toplantı halindeyiz. Tariş'in bünyesinde bir sarı sendika olan TAPAR — IŞ grev kırıcı davranışlarda bulunmaktadır. Bu sendikanın başkanı Tariş Pamuk Müdürü Mustafa Alkan'dır. Çırçır Fabrikası Müdürü müstahsili harekete geçireceğini söyleyerek işçi ile köylüyü karşı karşıya getirme niyetlerini açığa vurmuştur Ancak bunu başaramamıştır.»

İşçilerin grevi devam etmektedir. Sarı sendikacılar ve bütün büyük patronlar yenilmeye mahkûmdurlar. Onların işçilerle köylüleri karşı karşıya getirme çabaları da boşunadır. Çünkü işçilerle köylüler kardeştir. Düşmanları ortaktır. Düşmanlarımız büyük sermayedarlar, toprak ağaları ve tefecilerdir.

Lili işçilerine baskı

LİLİ deterjan fabrikasında patronun işçiler üzerinde kurduğu baskı son aylarda arttı. Patron sekiz işçiyi işten çıkardı. Tazminatlarını ödemedi. Özdemir Yarar adındaki bu sömürücü patron, işçilerin toplu sözleşmeyle elde ettikleri haklarını da vermiyor. İşçiler fabrikanın en tehlikeli kısmı olan asit dairesinde maskesiz ve eldivensiz çalıştırılıyorlar.

LİLİ işçileri! Patronun haklarımızı gasbetmesine gözyummayalım! Aramızdaki birliği pekiştirelim! Mücadeleye girelim!

yi işçileri Kristal — İş'e karşı kararlı bir mücadele yürütmektedirler. İşçilerin bugüne kadar sendikadan ayrılmak üzere giriştikleri üç hareket patron — sarı sendika ortaklığı tarafından çeşitli oyunlarla durdurulmuştur. Sendika 1969 da yapılması gereken toplu sözleşmeyi patronun isteğine uyarak yapmamıştır. Gittikçe artan hayat pahalılığı karşısında işçilerin durumu iyice bozulmuştur. Sendikaya başvuran işçiler, patron uşakları tarafından geri çevrilmişlerdir. Sendika ağaları «Sizden kesilen aidatlar bizim yol paramıza bile yetmez» diye cevap vermişlerdir. İşçilerin haklı isteklerini dile getiren 32 işçi sendikaya karşı geliyorlar diye patron tarafından işten çıkarılmıştır. Bu sendikanın yöneticileri Ramazan Türkmen, M. Şişmanoğlu ve Yusuf Topçudur. Bunlar patronun işçileri soymakta ve ezmekte kullandığı maaşlı uşaklardır. Vurgunlarını devam ettirebilmek için sendikanın 1970 de yapılan kongresinde şu yola başvurmuşlardır. Önce kendi adamlarının yazılı olduğu matbu bir listeyi seçtirmek istemişler, başka işçi arkadaşlar seçilince kongreyi iptal ettiklerini söylemişlerdir. Sonra da patrona başvurarak, işçilerin seçtiği temsilcileri, Gültekin Görür ve Mehmet Aydın başta olmak üzere dört işçiyi işten attırmışlardır.

Sarı sendika Kristal — İş'in hain yüzü artık iyice ortaya çıkmıştır. İşçiler onu ortadan kaldırmadan haklarını alamıyacaklarını iyice anlamışlardır. Patronun bir kolu ve zulüm aracı olan Kristal — İş'i yıkmak sarı sendika çemberinden kurtulmak, kanımızı emen can düşmanımız sarı sendika ağalarının hesabını görüp defterini dürmek için omuz omuza verelim. Yılmadan mücadele edelim.

Çorap fabrikasında grev devam ediyor

Hasköy'de Öğretmen Çorapları fabrikasında ışçiler bir aydan fazla bir zamandan beri güç şartlara göğüs gererek direniyorlar... En son olarak fabrikadan iki kamyon malı kaçırmak isteyen patron, polisi işçilerin üzerine saldırttı. Buna rağmen, işçiler kararlı bir şekilde greve devam ediyorlar.

yan işçiler, sarı sendikaya karşı mücadeleye girmişlerdir. Işçi sınıfı işçiyi patrona satmak isteyen bu sarı sendikacıya gereken dersi verecektir.

TÜRK — İŞ HER ALANDA YIKILIYOR

Sarı sendika Teksif yöneticilerinin, Sümerbank'a bağlı işyerlerinde çalışan 27 bin işçiyle ilgili olarak, işverenle anlaşması üzerine işçiler arasında geniş bir tepki doğmuştur. Işçilerin, Teksif'in bir üst kuruluşu olan Türk — İş'e Sümerbank'a ait bütün işyerlerinde greve gidilebileceği yolunda telgraflar yağdırmaları üzerine Türk — İş, Teksif'in tutumuna müdahale etmek zorunda kalmıştır. Türk — İş Genel Başkanı Halil Tunç Teksif'in işverenle yaptığı görüşmelerde işçiler için biraz daha fazla ücret talebinde bulunmasını ve böylece güçlü bir şekilde patlayacak olan grevlerin önlenmesini istemiştir. Ancak AP Adana milletvekili olan Teksif Genel Başkanı Şevket Yılmaz ile Senatodaki bütün oylamalarda hükümet lehinde oy veren, kontenjan Senatörü Teksif Genel Sekreteri Vahap Güvenç, yapılan toplu sözleşme görüşmelerinde Sümerbank'ın tekliflerini benimsemeye ve işçilerin tepkisine kulak asmamaya devam etmektedirler.

Türk — İş her alanda yıkılmaktadır.

Uşak'ta işçi mücadelesi

UŞAK'TAN Mustafa Çomuk Bildiriyor

Uşak'taki Esirgeli Mensucat Fabrikasında patron ve adamları sendika baş temsilcisi Fatma Demirel'e baskı yapmaktadırlar. Fabrika'nın patronu Uşak'ta AP nin il yönetim kurulu üyesidir. İşçiler patronun baskısına karşı direnmekte ve Fatma Demirel'i temsilcileri olarak desteklediklerini belirtmektedirler.

ŞARK SANAYİDE GREV

Uşak'ta Yılancıoğlu [illegible]sinde kurulu Şark Sanayi Fabrikasının 30 işçisi greve başlamıştır. Patron, işçileri asgari ücretin altında çalıştırmaktadır. İşçiler kararlı bir şekilde grevlerini sürdürmektedirler.

Tütün üreticileri

"Tanyeri ağarıyor güneş birazdan doğacak„

30 Aralık Çarşamba günü Akhisar Ovası bu sesle çınladı.

(Türkiye Tütün Üreticileri Sendikası (TÜTÜS) ün düzenlediği mitingte üretici köylüler bu sesle bilendiler.

Amerikancı Adalet Partisi iktidarının, soyguncu tüccarların, tefecilerin, Tekel'in sömürü ve baskılarına karşı TÜTÜS'de birleşerek mücadeleye giren Ege'li üreticilerin karşısına her zaman olduğu gibi devletin kaymakamı, polisi dikildi. Mitingten dört gün önce sömürücülerin uşakları TÜTÜS binasını ateşe verdiler. Sendikacılara, köylülere türlü baskılar yapmaya çalıştılar. Amaçları mücadeleyi engellemekti. Ama başaramadılar.

Egeli üreticiler kurtuluşumuzun işçilerle, köylülerle, gençlikle ve bütün emekçi halkımızla birleşip, sömürücülerin iktidarını yıkmakla gerçekleşebileceğini bir kere daha kavradılar.

Mitingte konuşan bir köylü arkadaş şöyle haykırdı; «Tanyeri **ağarıyor. Güneş birazdan doğacak. Kardeşler! Bizi 15 — 16 Haziran şanlı işçi mücadelesinin yolu kurtaracaktır. İşçiler, köylüler birleşince önlerinde kimse duramaz. Mücadelemiz ölmek pahasına da olsa, sömürücü sınıfların iktidarını yıktığımız zaman zafere ulaşacaktır.»**

Diğer konuşmacılar da kurtuluşun devrimle gerçekleşeceğini; ağaların, patronların, tefecilerin iktidarının yıkılması gerektiğini belirten konuşmalar yap-

Tütüncülerin Bildirisi

Hepimiz yıllardır yaz kış demeden gece gündüz el emeğimizi, göz nurumuzu tütüne veririz. Bütün bir aile karnımız, çoluk çocuğumuz çalışırız. Yıllardır bekledik. Derdimizi anlayan yok. Hayatımız bir karış ileri gitmiyor. Yıl yıldan beter geliyor.

Artık soyulduğumuz yeter. Gözümüzü açalım.

Yerli yabancı şirketlere, tefecilere, bankalara, toprak ağalarına soyulduğumuz yeter.

Tütün üreten yoksul köylüler, arkadaşlar,

Bizim sırtımızdan milyonlar vuranlara karşı birleşmek ve haklarımızı almak için mücadele etmeliyiz. Bizler birlik olunca haklarımızı alırız. Bize emeğimizin hakkını kimse bağışlamaz. Biz onu, soyguncuların elinden söke söke alacağız. Sendikamızı kurduk. Burada birleşelim. Mücadele edelim.

TÜTÜS	**KIZILBEL**
Fethiye ve Çevresi Şubesi	**Köylü — Gençlik Kitaplığı**
Kızılbel Köyü Temsilcileri	**Adına**
Recep Kavcar, Remzi Keçebaş	**Ömerali Öztürk**
Selâhattin Arıkan, Enver Ünal	**Necdet Kavcat**

Yenioba köylüsü Ağa toprağını işğal etti

İŞÇİ — KÖYLÜ Ekibimiz Bildiriyor.

Gaziantep halkı ve devrimci gençler Şahinbey'in yolunda

Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu 25 Aralık 1970 Cuma günü Gaziantep'de halk savaşçısı Üsteğmen Şahin Beyin mezarının bulunduğu yere bir yürüyüş düzenledi TÖS. Gıda İş ve Tüm İş yürüyüşü desteklediler. Devrimci gençler halka bildiri dağıttılar. Dünkü Fransızın yerini Ameriaklıların aldığı anlatıldı. Antep'in devrimci halkı çağrıyı destekledi.

Cuma sabahı saat 8 de gençler yürüyüşe geçtiler. Antep halkı kurtuluş yolunu haykırdı: «İşçi köylü elele millî cephede» diye bağırdı. Amerikan emperyalizmi lânetlendi. Yürüyüşün önünde devrimci köylüler yer alıyordu. Marşlar söyleyerek 25 kilometre yüründü. Köylüler ve devrimci gençler Şahin Bey'in kabri önünde toplandılar. Fransızlar'la savaşta vurulan Şahin Beyin kahramanlığı anlatıldı.

Biraz sonra eski mücahitler kabre geldiler. İktidarın kendilerine anma günü için kurşun parası bile vermediğini söyledi- ler. Tartışma esnasında hain Vali Muavini arkasına bakmadan kaçtı. Gençler sabaha ka-

(Devamı sayfa 3 de)

AP'nin İpliği Fethiye Pazarında

Köylü düşmanı Muğla valisi

Muğla iline yeni tayin olan Vali, ilçeleri, bucakları dolaşıyormuş. Esen nahiyesine de geldi. Tütün Üreticileri Sendikasını kurma komitesi de oradaydı.

Köylüler, yolumuzu, okulumuzu yapın diye istekte bulundular. Vali «biz çalışırız, ama sizin daha çok çalışmanız lâzım» dedi.

Tütün Sendikasından bir arkadaş söz aldı. Dedi ki: «Bizim yardımcı olabilmemiz için evvelâ karnımızın doyması gerekir. Esen nahiyesinin ve köylülerinin hepsinin tek geçim kaynağı tütündür. Tütünle soyuluyoruz. Para etmiyor. Bizim en önemli dâvamız tütün

Çetin Tamçiz öldü

Devrimci arkadaşımız Çetin Tamçiz'i 9 Aralık 1970 günü kaybettik. 28 yaşında ölen Çetin Tamçız arkadaş Nürnberg Türk Toplumcular Ocağı Başkanıydı.

Çetin arkadaş kendisini işçi sınıfı dâvasına, dünyadaki tüm halkların mücadelesine adamış yiğit bir devrim savaşçısıydı. Önceleri Türkiye İşçi Partisinde çalıştı. Sonra çalışmak için gittiği Almanya'da işçi arkadaşları teşkilâtlandırdı.

Çetin arkadaş devrimci düşünceyi kavramış ve onu kitlelere götürmeyi başarmıştı. Disiplinli çalışmasıyla çevresindeki bütün arkadaşlara örnek olmuştu. Bütün İşçi — Köylü satışlarına katılmıştı. Ayağında yarım saatten fazla ayakta kalmasına engel olacak bir rahatsızlık bulunmasına rağmen, üç dört saat, hiçbir yorgunluk belirtisi göstermeden ayakta gazete satardı. Her arkadaşla bıkmadan dinlenmeden tartışır, meseleleri açıklar, uğrunda mücadele ettiğimiz dâvayı anlatmağa çalışırdı. Hiç bir arkadaş onun ağzından boş bir lâf çıktığını görmemiş-

dünya halkları KURTULUŞ BAYRAĞI'nı yükseltiyor

Polonya'da devrim fırtınası

Aralık ayı ortalarında Polonya'da işçiler ücretlerin azaltılmasına, gıda maddelerinin fiyatlarının artırılmasına karşı ayaklandı. Devrim bayrağı önde, devrim şarkıları söyleyerek yürüdü. sosyalizmden sapanların karargâhlarını tahrip etti, ateşe verdi. Sosyalizmden sapan yöneticileri lânetledi. İşçi sınıfı iktidarını yeniden kuracağını haykırdı. Polonya'da bir devrimci fırtına esti.

Polonya, Avrupa'nın kuzeydoğusunda, Baltık Denizi kıyısındadır. Alman Demokratik Cumhuriyeti, Sovyetler Birliği ve Çekoslovakya ile komşudur. Polonya halkı, bütün tarihi boyunca çeşitli saldırganlara karşı bağımsızlığını korumak için çetin mücadeleler vermiş, kahraman bir halktır.

İkinci Dünya Savaşı, faşist Alman emperyalistlerinin Polonya'yı istilâ etmesiyle başladı. Alman emperyalistleri Polonya'nın büyük sermaye ve toprak sahipleriyle işbirliği yaparak Polonya halkını boyunduruk altına almaya çalıştılar. Faşist istilâsının daha ilk günlerinden itibaren, kahraman Polonya halkı ülkesinin bağımsızlığı için mücadeleye atıldı. İkinci Dünya Savaşının en kanlı çarpışmaları Polonya'da oldu. Polonya, bu savaşta nüfusuna göre en fazla can ve mal kaybına uğrayan ülkedir. Altı milyon Polonyalı can vermiştir. Hiçbir ülke Polonya kadar ağır tahribata uğramamıştır.

Emperyalist saldırıya uğrayan bütün ülkelerde olduğu gibi, Polonya'da da kurtuluş mücadelesinde işçi sınıfı bütün halka önderlik etti. İşçi sınıfı partisi işçileri, köylüleri, bütün yurtseverleri ve Alman emperyalistlerine uşaklık yapmayan herkesi bir demokratik cephede birleştirdi. Bütün halk Polonya'yı faşistler için bir cehennem haline getirdi. Dünya halklarının faşist emperyalistlere karşı verdiği savaşta, kahraman Polonya halkı önemli bir rol oynadı. Polonya halkının Alman istilâcılarına karşı verdiği savaş, ilk sosyalist devlet olan

başladı. Çeşitli yollarla işçi sınıfı partisine sızmak ve kaleyi içeriden fethetmek ve sosyalizme düşman fikirleri topluma yaymak yolunu tuttu.

Dünya kapitalistleri de Polonya'da sosyalizmi yıkmaya çalıştılar. Batılı emperyalist ülkeler Polonya'nın mallarını satın almadılar. Ona mal satmadılar. İktisadî baskılara başvurdular. Ajanları vasıtasıyla yıkıcı faaliyetlerde bulundular. Ama dış düşmanlar da sosyalizmi bu yoldan yıkmayı başaramadılar. Sovyetler Birliği, hiçbir karşılık beklemeyen kardeşçe yardımlarla Polonya halkının sosyalizmi kurma ve koruma mücadelesine destek oldu.

1956 da Sovyetler Birliğinde, burjuvazinin temsilcileri işçi sınıfı partisinin ve devletin yönetimini ele geçirdi. Bunların elebaşıları Kruşçev ve Brejnev dönekleriydi. Bundan cesaret alan Polonya burjuvaları, işçi sınıfı iktidarına karşı bir ayaklanma düzenlediler. Aynı şey aynı günlerde Macaristan'da da oldu. Polonya'nın Poznan şehrinde karışıklıklar çıkardılar. Bu gerici isyan hareketi, Gomulka ve adamlarını iktidara getirdi. Gomulka Polonya'nın Kruşçev'iydi. İşçi sınıfı iktidarına karşı gizli ve sinsi bir mücadele yürüten burjuvazinin temsilcisiydi. Gomulka ve adamları, adım adım işçi sınıfı iktidarını yıkma ve kapitalizmi geri getirme işine giriştiler.

Gomulka ve adamları o günden bugüne Polonya'da kapitalizmi yeniden kurdular. Sömürü, işsizlik, pahalılık, halkın bütün özgürlüklerinin baskı altına alınması geri geldi. Bugün Polonya gerçekte kapitalist bir ülkedir. Yeni bir kapitalist sınıf Polonya halkını sömürmektedir. Bu sınıf, üst kademedeki imtiyazlı devlet ve parti yöneticilerinden, fabrika ve kollektif çiftlik müdürlerinden meydana gelen bir azınlıktır.

Polonya işçi sınıfı öncü partisini yeniden kurmuştur. Bu parti sömürücülerden iktidarı

de birleşmeye çağırdılar.

Bir kez daha görüldü ki; halkımız bir birleşti mi, mücadeleye bir girdi mi önünde dağlar dayanmaz.

Bütün sömürücüler, ağalar tefeciler bir avuçtur. Biz ise milyonlarcayız. Onlar bizim mücadelemiz önünde ezilmeye mahkûmdur.

TÜTÜS'de birleşelim. Amerikancı Adalet Partisi ve öbür gerici partiler TÜTÜS'e ele geçir

(Devamı sayfa 3 de)

Toprak ağalığını yıkalım

Yoksul köylü kardeşler, ağaların zulmü altındaki topraksız, az topraklı arkadaşlar!

Devrimcilerin, genç arkadaşlarımızın çalışmalarını size kasıtlı olarak yanlış aksettiren Amerikan uşağı ağaların ulumalarına kulak asmayın.

Dertlerimizi halletmek, ağalara kulluktan kurtulmak için tutkun olalım. El ele verelim.

Ağaların gaspettiği topraklar bizimdir. Mücadele edelim. Toprak ağalığını yıkalım. Kahrolsun ağalar.

Polatlı'nın bir köyünden
6 köylü arkadaş

---

bettiği toprakları işgal ettiler. Bu ağa aynı zamanda oradaki **Akarca** Çiftliğinin de sahibidir.

1936 yılından beri topraksızlıktan kıvranan Yenioba'nın yoksul köylüleri artık bu işin mahkemeyle, tapuyla, hükümetle halledilemeyeceğini gördüler. Bunların aslında her zaman Neşet Ulu'nun yanında olduğunu anladılar.

İşgal edilen topraklar daha önce göldü. Sonra kurutuldu ve buralar verimli hale geldi. O zamana kadar oralara uğramayan zalim ağa geniş toprakları görünce ortaya dikildi ve 700 dönüm tutan koca araziyi gasbetti. Köylüleri sürüp çıkardı. Toprakları kendi hayvanlarına mera yaptı. Böylece topraksız köylüleri de çiftliğinde boğaz tokluğuna çalıştırmanın yolunu buldu.

Otuz yıldır çektiği açlık ve ağa zulmü Yeniobalıların canına tak etti. Toprakları işgal etmeye karar verdiler. Geçen hafta yaşlısı genci, irisi bebesi, varıp ağanın topraklarına oturdular. Sonra da devrimci gençlerle ele le verip miting yaptılar. Bütün köylü kardeşlerine haber saldılar, «artık sömürüye, tefeciye, ağaya son verme zamanı geldi. Biz bunu anladık ve hakkımız olan toprağı işgal ettik. Ne hükümet, ne ağa, ne jandarma bizi davamızdan döndüremez, birleşelim, hep birlikte mücadele edelim.» dediler.

---

davasıdır. Digerleri bunun yanında hiçtir. Bu konuda yardımcı olur musunuz?»

(Devamı sayfa 3 de)

---

tir.

Çetin Tamçiz arkadaş, devrimci hareketimizin ken-

(Devamı sayfa 3 de)

Mustafa Kuseyri

DEVRİMCİ SANAT YARIŞMASI

konu: HALKIMIZIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ

- Şiir
- Hikaye
- Resim
- Karikatur
- Fotograf
- Afiş

Bizim sanatımız bir hücum borusudur. Halkımızı coşturan, düşmanların yüreğine korku salan bir kahramanlık narasıdır. Estikçe, devrim bayrağını dalgalandıran, yücelere yükselten bir fırtınadır. Halk savaşçılarının yüreğini coşkunlukla kabartan, bize zaferden ve güneşli günlerden haberler getiren bir kahramanlık türküsüdür.

Halkımızın devrimci kültür ve sanatını geliştirmek için kolları sıvayalım. Sazımızı sözümüzü, şiir ile yazımızı halkımızın hizmetine koyalım. 1 Mart 1971 tarihine kadar şiir, hikâye, resim, karikatür, fotoğraf ve afiş çalışmalarımızı gazetemize yollıyalım. Her sanat dalında birinci, ikinci ve üçüncülüğü kazanan eserlere armağanlar verilecektir. Başarılı çalışmalar gazetemizde yayınlanacaktır.

Adres : İşçi - Köylü gazetesi - Yarışma Adakale Sokak 28/1 Kızılay/Ankara.

Devrim eri Eylemi
başlatıyor yarışı
Hemi de pek yamandır düşmanlara
vuruşu.

NE DURUR

Dinleyin sözümü fukara kullar
İşçiler şahlanmış köyler ne durur?
Erimiş dağlarda kar ile buzlar
Dereler çağlamış çaylar ne durur?

Başımıza bin bir çorap örülmüş
Üstümüze kara bulut serilmiş
Sadak omuzumda kiriş gerilmiş
Oklar vızıldamış yaylar ne durur?

Domuzun etinden olur mu sucuk
Soğuktan donarım bulamam gocuk
Bineğine binmiş gelir bir çocuk
Atlar şaha kalkmış taylar ne durur?

Canlı cansız zaman ile değişir
Soyguncular birbiriyle boğuşur
Zalimlerle mazlum halklar döğüşür
Küçük büyük bütün şeyler ne durur?

Patronlar gücsüzdür işçiler güçlü
Köylüler haklıdır ağalar suçlu
Ezilen sınıflar düzene öclü
Uzun kısa orta boylar ne durur?

İsçi köylü bütün halkım çok yaşa
Haydi canlar siz de gelin savaşa
Tutun bir ucundan ulassın başa
Ora babayiğit erler ne durur?

Evlemi halkına canın adıyor
Analar vavrusun kurban ediyor
Köylü ketli hepsi isyan ediyor
Kadınlar kükremiş erler ne durur?

Ben Devrimci Şehit Mehmet Cantekin'in **kardeşiyim. Ağabeyimin kaldırdığı** Devrim Bayrağını **elden düşürmemeye çabalıyorum. Elimden geldiği kadar, ağaların zulmü altında inleyen köylülere devrimci fikirleri ulaştırmayı bir görev biliyorum. Fakir köylülere** İşçi — Köylü Gazetesini **ulaştırıyorum. Bu çabalarımızın boşa gitmeyeceğine inancım tamdır.** Yalnız **benim de ihtiyacım olan kitap, dergi ve broşürlerden gönderirseniz memnun olurum. Hepinize devrimci selâmlar.**

Halkımızın ve dünya halklarının mücadelesinin zaferi için ileri...

Ahmet CANTEKİN Kâhta - Adıyaman

Şehidimiz Cantekin'in anısına

Satılmışın kahpe kurşunuyla
Hayata doymadan yumdun gözünü
Halkım uğrunda ölürsem diye
Gülerim demiştin. Tuttun sözünü.

Gittin gördün Elmalı'yı, Harran'ı
Tek tek anlattın yurtta olan talanı
Gösterdin yalanla divan kuranı
Yalancıyı yıkmadan yumdun gözünü.

Ölüme giderken yine gülmüşsün
Ben ölmeyle devrim durmaz demişsin
Zafer emekçilerin diye kükremişsin
Zaferi görmeden, yumdun gözünü.

Yolundayız ağbey, rahat uyu sen
Sarsılıyor bozuk düzen temelden
Ya yarın yıkılır ya ondan da erken
Kovarız yurttan yabancı it sürüsünü.

AHMET KEMAL CANTEKİN

---

mesine yardımcı oldu. Aynı şekilde, Sovyet ordularının Stalingrad meydan savaşından sonra Alman emperyalistlerini Doğu Avrupa'dan sürüp atması, Polonya halkının zafer kazanmasına yardımcı oldu.

Polonya'nın faşist istilâden kurtulmasıyla birlikte, Almanlara uşaklık yapan büyük sermaye ve toprak sahiplerinin iktidarı yıkıldı. Bunlar ülkeden kaçtılar. Demokratik cephe iktidara geldi. İşçi sınıfı önderliğinde demokratik halk iktidarı kuruldu. Savaşın yaraları kısa zamanda sarıldı. 60 milyon dönüm toprak 6 milyon köylüye dağıtıldı. Bütün büyük fabrikalar halkın malı haline getirildi.

İşçi sınıfı partisinin önderliği sayesinde Kurtuluştan sonra sosyalizmin kuruluşuna geçildi.

İktidardan devrilmiş olan patronlar ve büyük toprak sahipleri, çeşitli adamları vasıtasıyla devrime karşı çıktılar. Ama devrim, işçi sınıfı iktidarına ve sosyalizme doğru ilerledi ve başarıya ulaştı. Sömürücüler sosyalizme karşı açıkça mücadele edemez hale geldi. Bunun üzerine gizli ve sinsi bir politika uygulamaya

başlatmıştır. Bu partinin önderliğinde Gdynia, Sopot, Slupsk, Sczencin şehirlerinde sömürüye karşı ayaklanan işçi kitleleri bir devrimci fırtına, estirdiler. Bu fırtına, Gomulka'yı devirdi. Burjuvazi Gomulka'nın yerine Gierek adında başka bir döneği getirmek zorunda kaldı. Gierek, Gomulka'nın bir devamıdır. Bu dönek de ergeç devrilecektir.

Ülkemizde gericiler Polonya sosyalist bir ülke olduğu için işçilerin sömürüldüğünü, baskı altına alındığını yayarak sosyalizmi kötülemeye çalışıyorlar. Bu kapitalistlerin bütün dünyada yaydığı bir yalandır.

Gerçek durum şudur: Polonya'da iktidarı ele geçiren imtiyazlı azınlık ağır vergiler koyarak halka zulmetmektedir. Son olarak gıda maddelerine yüzde yirmi zam yapmıştır. İşçilere ve halka karşı tüfeklerle tanklarla saldırmaktadır. İşçiler ve halk sosyalizme karşı değil, yeni sömürücü sınıfa karşı sosyalizm için mücadele etmektedir.

Polonya işçi sınıfı mutlaka devrim yapacak, Polonya'da sosyalizm yeniden zafer kazanacaktır.

Gökgözler Köylüsü

Bütün topraklar bizim

İŞÇİ — KÖYLÜ EKİBİ BİLDİRİYOR

Çorum'un **Gökgözler** köyünde hiçbir köylünün ekecek bir karış toprağı yok. Köylüler bir somun ekmek için ağa topraklarında ırgatlık yapıyorlar, iş bulmak için gurbete çıkıyorlar.

Gerçekte bütün Gökgözler'e yetecek toprak var. Ama bütün bu topraklar çok ucuz fiyatlarla ağalara kiralanmış durumda. Bundan başka Gökgözler köyünde geçen sene meydana gelen toprak kayması yoksul topraksız köylülerin başına bir de ev derdi çıkardı. Çoğu evler oturulmaz hale geldi. Topraksızlık, ağa baskısı, evsizlik Gökgözler köyünü yaşanmaz hale getirdi. Ağaların, beylerin iktidarı olan Adalet Partisi, sözde yardım diye köylülere borç para dağıttı. Ama bu defa da müteahhitlerin soygunu başladı. Yoksul köylülerin elinde avucunda ne varsa bunların cebine indi ve evler yirmibin liraya maloldu. Yeni kurulan köyün çevresindeki dağ toprakları ve bozkırlar bile köylülere verilmedi.

Gökgözler köyünde toprak ağaları ile soyguncu Adalet Partisi iktidarı yoksul ve topraksız köylülere her türlü baskıyı yapmaktadır. Köylüler haksız yere mahpuslara atılmakta, onlara «hırsız» suçlamaları yapıl-

(Devamı sayfa 3 de)

Devrimci savcıya baskı

Koyulhisar Savcısıyken devrimci olduğu için işinden edilen Şiar Yalçın üzerindeki baskılar devam etmektedir. Şiar Yalçın'ın avukatlık yapma çabalarına engel olunmaktadır. Avukatlık için Ankara Barosuna başvuran Şiar Yalçın'ın bu isteği baro tarafından kabul edilmiştir. Ama Adalet Bakanlığı baronun kabul ettiği kararı tanımamıştır.
